

Forandring er på vej, men der er brug for flere mirakler

Den 14. januar 2024

Store protester i denne weekend markerede de 100 dage med kampe i Israel og Gaza. Protester i Washington og London tiltrak hundredtusinder. Demonstrationer i mange andre lande, herunder Irland, Italien, Frankrig, Sydafrika og Malaysia, sluttede sig til opfordringen til våbenhvile og en varig fred.

Denne uge begynder med en stor planlagt protest i Berlin, Tyskland, ledet af landmænd, men som handler om meget mere end den nuværende tyske regerings anti-landbrugspolitik.

Tysklands genforening i 1989 åbnede et kort vindue af store muligheder for verden. Men nu fører landet an i ødelæggelsen af sin energiforsyning og -pålidelighed, sin økonomi og sine udenlandske relationer.

I en erklæring med overskriften " Namibia afviser Tysklands støtte til den racistiske israelske stats folkemorderiske intentioner mod uskyldige civile i Gaza," henviser den sydafrikanske nation til sin egen koloniale fortid under tysk besættelse for at fordømme Tysklands støtte til Israel ved Den internationale Domstol (ICJ). "På namibisk jord begik #Tyskland det første folkemord i det 20. århundrede i 1904-1908, hvor titusinder af uskyldige namibiere døde under de værste umenneskelige og brutale forhold. Den tyske regering har endnu ikke fuldt ud sonet for det folke drab, den begik på namibisk jord," skriver Namibias præsident Hage G. Geingob. "Tyskland kan ikke moralsk forpligte sig til FN's konvention mod folke drab, herunder soning for folke drabet i Namibia, og samtidig støtte det, der svarer til et holocaust og folke drab i Gaza."

Tyske landmænd slutter sig til afvisningen af den nationale

politik og kræver et nyt organiserende princip, en ny national retning.

I mellemtiden har USA's og Storbritanniens bombninger af militære anlæg i Yemen ikke resulteret i en dramatisk reduktion af houthiernes kapacitet, ifølge New York Times, som anslår, at kun en fjerdedel af Yemens angrebskapacitet er blevet sat ud af drift. De har dog dramatisk optrappet og udvidet krigsførelsen i regionen. En tidligere amerikansk diplomat i Yemen vurderer: "USA's og Storbritanniens bombekampagne i Yemen afspejler endnu en fiasko for Bidens diplomati: Han ønskede ikke en krig i hele regionen, nu har han fået en ... han ønskede fred i Yemen, nu er han i krig med houthierne – de, der rådede ham til, at det ville afskrække dem, tog helt fejl, det vil radikalisere dem yderligere!"

Resolutionen fra FN's Sikkerhedsråd, der giver et groft indtryk af noget, der tilnærmelsesvis ligner en retfærdiggørelse af angrebene, blev vedtaget med kun 11 stemmer. Rusland, Kina, Mozambique og Algeriet undlod alle at stemme for resolutionen og advarede om, at det ikke ville fungere at forsøge at løse problemerne med skibsfarten i Det Røde Hav uafhængigt af Israel-Gaza-konflikten. "Kan dette genoprette freden i Det Røde Hav?" spørger en leder i Global Times om angrebene. "Svaret er tydeligvis nej."

Det er næsten et mirakel, at konflikten indtil videre ikke er blevet optrappet til direkte at involvere Iran, en ledende nation i det, som Netanyahu med stor originalitet omtaler som en ondskabens akse.

Verden kan ikke overleve på en række midlertidige mirakler af denne slags.

Hvad der er brug for, er et aktivt mirakel: At erstatte geopolitisk overherredømme med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er fri for både den militarisme og dominans, som det angloamerikanske NATO udøver, og den anti-

humane malthusianisme, som briterne er eksperter i at promovere som en "blød" form for mord.

Fremskynd diskussionen af Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for at skabe et sådant mirakel!

Foto: Munich, Germany farmer protest, January 8. EIRNS/Werner Zuse

USA og Storbritannien bliver slyngler og dræber mennesker og institutioner; den Globale Majoritet er i fremdrift

Ikke korrekturlæst

13. januar 2024

Mindre end 24 timer efter Sydafrikas præsentation af sagen om Israels folkedrab i Gaza ved Verdensdomstolen, bombede USA og Storbritannien Yemen, og USA gentog luftangrebet igen natten efter. USA's FN-ambassadør Linda Greenfield-Thomas forsvarede angrebene og fortalte FN's Sikkerhedsråd i går, at luftangrebene "var i overensstemmelse med international lov og i udøvelse af FN's iboende ret til selvforsvar, som afspejlet i artikel 51 i FN-pagten."

Men ingen løgne og retorik kan dække over det faktum, at USA og Storbritannien er blevet slyngler og bevidst har dræbt

mennesker og også institutioner.

Storbritannien handlede utilsløret med denne hensigt i forhold til Ukraine i går. Premierminister Rishi Sunak tog til Kiev og underskrev, hvad han kaldte en "historisk" aftale om britisk militær opbakning til Ukraine. I sin officielle erklæring sagde han: "Den skelsættende aftale er tænkt som det første stop i udviklingen af et urokkeligt hundredeårigt partnerskab" mellem de to lande. Ukraines præsident Zelenskyy roste handlingen og antydede, at Ukraine vil blive medlem af NATO undervejs, og sagde: "Dette er et signal til verden: Ukraine er ikke alene." I næste uge er der planlagt endnu en runde af våbenløfter til Ukraine på mødet i Ramstein i Tyskland i Ukraine Forsvarsgruppen; og de falske ukrainske "fredsforhandlinger" finder sted i Schweiz i morgen, – baseret på Zelenskyys ensidige krav.

Betydningen af disse forskellige tiltag? Ikke alene handler USA og Storbritannien for at sprede konflikt og blodbad, men deres slyngelagtige stil er i sig selv et dække for, at der har været planlagt beredskab og scenarier lang tid i forvejen for at udvide krigsførelsen. Hvad angår det farlige scenarie med at fremprovokere en krig mod Iran, advarede senioranalytikeren Gilbert Doctorow allerede i oktober sidste år om, at det "giver mere mening at tolke Joe Bidens udsendelse af et amerikansk hangarskib og andre flådefartøjer tættere på Israel som forberedelser til et angreb på Iran end som forberedelser til at angribe Hamas' byguerilla i Gaza." (9. oktober 2024, "Den iranske interesse i Israel-Hamas-krigen

Over for al denne ondskab står de mange udtryk for menneskehedens alternativ: våbenhvile, forhandlinger om fred og initiativer til udvikling. I dag fandt der store gademarcher og demonstrationer sted i dusinvis af byer over hele kloden. I Washington, D.C., kom mange tusinde mennesker fra hele landet til March4Gaza for at demonstrere for moral i hovedstaden.

Faren er en optrapning af krigsførelsen i mange retninger – Libanon, Yemen og Rødehavsområdet – og Irans provokationer. “Vi er meget tæt på en regional krig,” advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Hun bemærkede, at den såkaldte “regelbaserede orden er smidt ud af vinduet”, og at vi befinder os i en periode med jungleloven.

Men vi er på dette bristepunkt på mere end én måde, bemærkede Zepp-LaRouche. Se på, hvad Sydafrika gjorde. Det var ikke “nyt”, at Israel begår folkedrab, men den sydafrikanske præsentation i Haag den 11. januar var vandtæt og stærk, og det er “nyt”. Vi befinder os i en fase, hvor vi skal afgøre, hvilken orden og hvilke principper der skal være gældende.

I denne proces er der kritiske kræfter i bevægelse. Kinas udenrigsminister Wang Yi er i Egypten, den første nation i den lange tradition med kinesiske diplomater, der starter hvert nye år med en rundrejse til flere lande i Afrika, men Wang Yi skal have et vigtigt møde med generalsekretæren for Den Arabiske Liga, der har base i Kairo. Både Kina og Den Arabiske Liga, såvel som Rusland og Organisationen for Islamisk Samarbejde og deres medlemslande, har opfordret til en fredskonference om Mellempøsten så hurtigt som muligt.

Den Internationale Fredskoalitions, Schiller Instituttets og andre interventioners rolle er afgørende. Se på engagementet fra de næsten 2.000 internationale organisationer, der har underskrevet og cirkulerer skrivelsen, der opfordrer lande til at indgive interventionserklæringer til Verdensdomstolen, der støtter Sydafrikas sag, der påberåber sig folkedrabskonventionen mod Israel.

Se på den landsdækkende aktionsuge fra 8.-15. januar, hvor landmænd og allierede i Tyskland gør oprør og afviser den inkompetente og umoralske regering i Berlin. Mandag den 15. januar vil der være en kæmpe demonstration i Berlin.

I den forbindelse er det bemærkelsesværdigt, at Scholz-

regeringen den 12. januar annoncerede, at Tyskland vil indgive en tredjepartsindsigelse i Haag til støtte for Israel og imod Sydafrika. Ifølge dagens Times of Israel sagde den tyske regerings talsmand, Steffen Hebestreit, at Tyskland modsætter sig Sydafrikas handling som en "politisk instrumentalisering" af FN's folkedrabskonvention.

Dette understreger blot den positive virkelighed, som bøndernes og andres oprør mod den tyske regering har, og hvor vigtig den er for verden. Helga Zepp-LaRouche har skrevet en erklæring til masse-cirkulation i Tyskland den 15. januar: "Nej, der er en grænse for tyrannens magt! Støt de modige tyske befriere!"

Foto: March4Gaza på Frihedspladsen i Washington, DC, 13. januar. EIRNS/Stuart Lewis

Zepp-LaRouche: Tyske landmænd og Sydafrika viser, hvordan man skriver historie

Ikke korrekturlæst

12. januar 2024 . Helga Zepp-LaRouches hovedtale til dagens møde i Den Internationale Fredskoalition giver et kritisk overblik og et grundlag for ægte håb. Her er de vigtigste uddrag:

Helga Zepp-LaRouche: Den forgangne uge var virkelig en absolut dramatisk uge med mindst to begivenheder, som jeg vil kalde historiske vendepunkter, for så vidt som det faktum, at de fandt sted på den måde, de gjorde, betyder, at der er et helt

nyt kapitel i verdenshistorien.

Den første er naturligvis præsentationen af den sydafrikanske regering, eller rettere seks juridiske eksperter fra den sydafrikanske regering ved Den Internationale Domstol i Haag, hvor de præsenterede sagen med anklagen om folkedrab mod regeringen i Israel.... Det er noget, alle absolut bør se, fordi det faktisk, at det er Sydafrikas regering, en regering, der har en lang historie med at kæmpe mod apartheid og har en meget høj moralsk status, var den, der tog dette skridt for at forsøge at skabe retfærdighed og redde det palæstinensiske folks liv; og hele Vesten var ikke i stand til at reagere, eller nogle af dem benægter det endda stadig i dette øjeblik. Dette er af historisk betydning; det betyder, at det moralske lederskab er flyttet til landene i det Globale Syd, eller bedre, den Globale Majoritet....

Først præsenterede de den helt utrolige humanitære krise med mennesker, der dør af sult, tørst og sygdom. De viste, hvordan den humanitære krise vil dræbe halvdelen af befolkningen eller mere, hvis der ikke bliver gjort noget for at ændre situationen øjeblikkeligt. Derefter gik de over til at præsentere hensigten med folkedrab. Det er naturligvis det sværeste i sådan en sag, men de citerede så mange embedsmænd – fra premierminister Netanyahu, præsident Herzog, forsvarsminister Gallant, flere andre ministre, Knesset-medlemmer – og viste videoklip af soldater, der tydeligvis var berusede af de ordrer, de fik, som dansede i cirkler for at fejre, at de nu havde til opgave at ødelægge Amaleks frø, eller Gaza, i traditionen med den gamle bibelske historie om at dræbe Amaleks folk. Og de sang også, at der ikke er nogen civile, der er uskyldige; babyer og mødre og ammebørn er alle lige skyldige. Det var en utrolig anklage, og den var på det højest mulige niveau, for det, justitsministeren og andre sagde, var, at de citerede Mandela, at de ikke desto mindre fortsætter i den ånd, at menneskeheden er én. De citerede også Martin Luther King for at sige, at historiens bue er lang, men

at den er bøjet mod retfærdighed....

[Det er klart, at der skal handles øjeblikkeligt for at forhindre denne forfærdelige udryddelse af mennesker. Jeg tror, at dette kommer til at ændre historien, fordi det har vist, at menneskehedens lederskab klart er skiftet til det Globale Syd, og at den såkaldte regelbaserede orden og de mennesker, der tror, at de er så overlegne, absolut har vist sig at være på den forkerte side af historien. Jeg finder dette ekstremt vigtigt....

Lad mig tilføje et punkt, og det er – jeg håber ikke, at min dom er for jubelagtig – lige så vigtigt på en anden måde som det, der skete i Haag. Det er, at de tyske landmænd gik på gaden i mandags [8. januar]. De havde mere end 100.000 traktorer på gaden og blokerede mange byer – jeg tror, det var 100 byer i alle 16 delstater i Forbundsrepublikken Tyskland. Denne protestaktion fortsatte hver eneste dag i denne uge. Titusindvis af traktorer i mange byer, og det kulminerer næste mandag, hvor de har indkaldt til en endnu større demonstration i Berlin. Det, der var så specielt ved det, var, at de ikke kun modsatte sig alle de spareforanstaltninger, som regeringen forsøger at pålægge landmændene, fordi det truer deres eksistens, men de tog klart lederskab for at sige: "Nok er nok." Disse politikker, som i en vis forstand ikke kun ødelægger Tyskland, men det var landmændene, der tog det moralske skridt til at modsætte sig det. De blev støttet af samtlige befolkningsgrupper i Tyskland. 90% af det tyske folk udtrykte støtte; lastbilchaufførerne, håndværkerne, bagerne og mange andre. Dette er en proces, hvor folk ikke bare modsætter sig en bestemt politik, nedskæringerne i landbrugssektoren, men hele det forkerte spor, som tysk politik har bevæget sig ind på.

Jeg synes, at fællesnævneren mellem det, der skete i Haag, og det, der skete i Tyskland, er meget interessant. I Sydafrikas tilfælde var det helt klart et land i det Globale Syd, der handlede på baggrund af sin retmæssige suverænitet og tog

ansvar for det større spørgsmål om menneskeheden. Det er den samme grundlæggende årsag til, at de tyske landmænd handlede, for den samme kamp, hvor landene i det Globale Flertal forsøger at slippe af med kolonialismen og opnå deres egen suverænitet over for levnene fra kolonialismen i form af de finansielle institutioner, kartellerne, som kontrollerer fødevareproduktionen fra frø til høst, det er den samme mekanisme, som de tyske landmænd protesterer imod. Så det Globale Syds kamp og de tyske landmænds kamp er helt klart rettet mod de samme uretfærdige mekanismer. Det er også vejen til løsningen, for hvis vi kan få folk i USA og i de europæiske lande til at anerkende, at landene i det Globale Syd ikke er deres fjender, men deres oplagte partnere, så kan vi finde en udvej og flytte hele verden ind i et Nyt Paradigme...

Jeg vil bare lade det blive ved det, men jeg synes, det bør give os håb. I begge tilfælde er det faktum, at den sydafrikanske regering trådte til for palæstinenserne, og at de tyske landmænd træder til for at rette op på en forkert politik, en meget stor grund til håb om, at vi kan bringe hele verden i en forbedret tilstand.

Foto: The South African delegation to the International Court of Justice. Credit: ICJ

Retfærdigheden indtager fremtiden

(EIRNS) – 11. januar 2024

Sydafrikas sønderlemmende præsentation ved Den Internationale Domstol gennem timevis af præsentationer, der på kraftfuld vis

dokumenterede staten Israels overtrædelser af folkedrabskonventionen, kræver et svar både fra domstolen og fra verden. Det er en historisk dag, som markerer et paradigmeskifte i verden. En nation fra det Globale Syd har krævet anvendelse af principper, som den anglo-amerikanske NATO-blok italesætter, men ikke overholder.

Den Sydafrikanske Republiks præsentation blev indledt med udtalelser om "den igangværende Nakba" mod det palæstinensiske folk, den "apartheid", de lider under, og behovet for at anerkende, at "intet angreb, uanset hvor alvorligt det er, kan retfærdiggøre denne vold." Det juridiske argument i seks dele beskrev i detaljer de handlinger, der er foretaget i strid med afsnit 2a, b, c og d i folkedrabskonventionen, gennem direkte drab, gennem tilbageholdelse af de vigtigste levnedsmidler for at få befolkningen til at gå til grunde, gennem ødelæggelse af sundhedsvæsenet og ved at gøre det umuligt for kvinder at føde sikkert. Af alle de katastrofalt sultne mennesker i verden befinder fire ud af fem sig i det lille Gaza! Advokaterne behandlede spørgsmålet om hensigt og citerede udførligt fra regeringseksperter, der opfordrede til kollektiv afstraffelse og udbredt ødelæggelse, og de deraf følgende udtalelser fra soldater, der afspejlede deres regerings synspunkter. Behovet for hurtig handling fra domstolens side kræver, at man indfører midlertidige foranstaltninger mod staten Israel og kræver, at den indstiller sin invasion og stopper sine handlinger, der forhindrer liv.

ICJ's status og værdien af selve retsstatsprincippet står på spil, hævder Sydafrika. Hvis loven ikke gælder ensartet, er det så virkelig en lov? Eller giver magt ret?

Hvis domstolen dømmer til fordel for Sydafrikas ansøgning, vil det være en stor sejr for landet, og for dem der officielt har støttet ansøgningen – herunder Pakistan, Bangladesh, Malaysia, Maldiverne, Namibia, Bolivia, Tyrkiet, Nicaragua og adskillige FN-menneskerettighedseksperter – et klart eksempel på en international institution, der indtager en stærk holdning over

for den angloamerikanske politik overherredømme.

Men retfærdighed er ikke bare at stoppe angrebet. Retfærdighed er ikke fravær af krig. Hvilken bekræftelse af retfærdighed vil fremtiden bringe?

Fred er ikke en tilbagevenden til 6. oktober! Før Hamas' invasion den 7. oktober levede hele den region, der populært betegnes som Mellemløsten, i en forfærdelig virkelighed, som en kedel af konflikt, der bevidst blev opretholdt med geopolitiske formål for øje, en uholdbar og uretfærdig spænding.

Løsningen kræver anerkendelse af en palæstinensisk stat i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 242, som blev enstemmigt vedtaget af Sikkerhedsrådet i 1967. Dette er det første skridt mod en langsigtet løsning, såsom to-statsløsningen, der støttes af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche.

Men den fulde løsning er ikke lokal, ikke regional, men international. Kina har foreslået en international fredskonference for at udvikle en varig vision for at realisere palæstinensisk-israelsk og arabisk-israelsk fred.

Og en sådan fred er udelukkende mulig gennem en fremtidsorienteret udvikling – herunder Oase-planen for regional udvikling – alt sammen muliggjort gennem et nyt paradigme for strategisk og økonomisk tænkning.

Sydafrikas handling ved ICJ peger i retning af dette nye paradigme.

(USA's og Storbritanniens angreb på houthierne – der behandler deres involvering i skibsfarten i Det Røde Hav som noget, der kan adskilles fra løsningen af Israel-Palæstina-situationen – er en afspejling af det gamle paradigme).

Og i en tilsyneladende ikke-relateret, men sammenfaldende

udvikling, har de ugelange protester, som titusindvis af landmænd i Tyskland har gennemført for at afvise deres seneste regerings totale krig og angiveligt "grønne" politik, forbløffet eliterne i ikke bare denne nation, men i hele den transatlantiske verden.

For pludselig at indføre positive, holdbare og virkelig menneskelige helhedsløsninger må de principper, der ligger til grund for disse løsninger, være kendt, formidlet og anvendt, for vellykket handling, og der skal ageres nu. Zepp-LaRouches ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er begyndelsen.

Foto: International Court of Justice hearing. Credit ICJ

Tyskland og Sydafrika: En anderledes klimaforandring

10. januar 2024

Nu, i begyndelsen af det nye år, er verden klar til at tale og høre om Zepp-LaRouches Ti Principper. Schiller Instituttets "Ti Principper"-tekst, der nu har cirkuleret i mere end et år, har altid haft til hensigt at katalysere en reaktion fra enkeltpersoner og institutioner og skabe en tidssvarende dialog mellem civilisationer og kulturer, der er fuldstændig utænkkelig for de transatlantiske nationers afstumpede diplomati. Nu, med samvittighedserklæringerne fra jødiske borgere i Israel, herunder Knesset-medlemmer, der tilslutter sig Nelson Mandelas Sydafrikas begæring af en undersøgelse af, om Israel begår folkemord i Gaza ved Den Internationale Domstol; nu, med titusinder af landmænd, der går på gaden i Tyskland for at kæmpe for deres nations bedste; nu, hvor der

skabes nye alliancer mellem nationer som Kina, verdens hurtigst udviklende videnskabelige magt, og Bolivia, som ønsker at drive sit folk frem til lighed med alle andre på planeten – nu kan dialogen om de ti principper for alvor indledes.

Potentialet for ægte, varig og positiv forandring, som det kommer til udtryk i BRICS Plus-landenes økonomiske og politiske handlinger og i denne uges nationale røre i de tyske gader, er åbenlyst i hele verden. Der er selvfølgelig også forandringer af negativ, voldelig karakter, som udvidelsen af unødvendig krigsførelse i hele verden. Mere bemærkelsesværdigt er det dog, at der sker en ændring fra et døende system til et, der er ved at blive født, men som endnu ikke er her, og krigene og de finansielle krige er ofte reaktioner på dette. Der er to veje, som verden kan gå for at opnå systemisk, langsigtet, planetarisk forandring: Der er vejen for dem, der tror på magt, og der er vejen for dem, der tror på tvang. Resultaterne af at vælge tvangens vej er det, vi har set i Gaza, i Ukraine, Syrien, Irak, Libyen, Afghanistan; det vi tidligere så i Første og Anden Verdenskrig, og nu, hvor den tredje truer os. Hvad med den anden vej? Hvad er karakteren af en type magt, som er anderledes end tvang? Der er en magt i tilgivelse, i barmhjertighed, i forsoning – men er den større end tvangens, og hvis ja, under hvilke betingelser?

Pave Frans, en af de få transatlantiske ledere, som præsident Vladimir Putin sendte en jule/nytårshilsen til, foreslog i sine nytårsbemærkninger til Vatikanets diplomatiske korps, at den katolske kirke "kickstarter" en mobilisering omkring "jubilæumsåret 2025" nu i januar 2024. "I år forbereder Kirken sig på det hellige år, der begynder næste jul... I dag, måske mere end nogensinde, har vi brug for et helligt år." De, der kender til begrebet jubelår, ved, at i den tradition skulle alle slaver frigives, al gæld skulle eftergives, og folk skulle søge tilgivelse og forsoning med fjender. Jubilæumsbegrebet er dybt rodfæstet i jødedommen, måske endda

mere end i kristendommen, med dens syvårige cyklus, kaldet sabbatåret; hvert syvende år gælder den samme praksis – frigivelse af slaver, gældseftergivelse. Efter syv sådanne cyklusser, eller 49 år, kaldes det 50-året for "jubelåret".

Men uafhængigt af de jødiske eller kristne bekendelser kan vi finde en sådan idé i selve grundlaget for den vestlige civilisation, i Solon af Athens store digt fra det 5. århundrede f.v.t., Den athenske forfatning, som bringes i uddrag her:

Dette befaler min sjæl mig at lære athenerne:

En dårlig forfatning skaber uro i samfundet,

Men en god viser orden og sammenhæng,

Når den lægger bånd på forseelser.

Den glatter det ujævne ud; den kontrollerer grådighed, dæmper overmod,

Og udtørre frugterne af hensynsløse impulser.

Den tager skæve domme og gør dem lige,

Blødgør arrogante gerninger, standser oprørske handlinger,

Og stopper galden fra alvorlige stridigheder. Alt under indflydelse af den,

Alt for menneskeheden bliver helt og klogt.

Friedrich Schiller skriver i sit historiske studie "Lycurgus' og Solons lovgivning":

"Det athenske folks tilstand på den tid var yderst beklagelig. Den ene klasse af mennesker ejede alt, den anden derimod slet intet; de rige undertrykte og udnyttede nådesløst de fattige.. For de beløb, de lånte, måtte de betale enorme renter, og hvis de ikke betalte til tiden, blev de først tvunget til at sælge

endog deres jord til deres kreditorer. Når de ikke havde mere at give, men alligevel skulle leve, blev de tvunget til at sælge deres egne børn som slaver, og til sidst, når også denne udvej var udtømt, tog de kredit med sikkerhed i deres egen person og måtte acceptere at blive solgt som slaver af deres kreditorer....

“Solons far havde været en meget rig mand, men havde reduceret sin formue gennem velgørenhed, og den unge Solon måtte blive købmand i sine unge år. Hans ånd blev beriget af de rejser, som denne form for liv gjorde nødvendige, og af samværet med fremmede folkeslag, og hans geni udviklede sig i bekendtskabet med fremmede landes vismænd. ...

“Den første handling, hvormed han begyndte sit arbejde, var det berømte edikt, kaldet seisachtheia, eller frigivelsen, hvorved al gæld blev annulleret, og det samtidig blev forbudt, at nogen i fremtiden skulle have lov til at låne på sin egen person.”

Dette er ideen om magt, forskellig fra ideen om tvang. Digteren Solon reciterede en ny form for republik fra grunden. Og for at demonstrere princippet om magt, snarere end “lovens bogstav og regel”, gik Solon frivilligt i eksil fra magten i ti år, så det athenske folk ville forstå, at forfatningen var deres, ikke hans. Denne “prometheiske” handling, og tankerne bag den, viser, hvorfor Solon blev kaldt “lovgiveren.” Lyndon LaRouche skriver i sin “In Defense of Strategy” fra 2000:

“Siden Solon af Athens eksemplariske reformer har de strategiske principper, der er forbundet med den globalt udvidede europæiske civilisations historie, reduceret de væsentlige spørgsmål om statskunst, herunder krigsførelse, til en aksiomatisk forskel mellem de to aksiomatisk uforenelige opfattelser af samfundet. Den ene, den klassiske republikanske forestilling, der udtrykker den klassiske græske tradition inden for videnskab og kunst, har været en politik, der fremmer en sandfærdig og retfærdig indsats for den generelle

velfærd for alle mennesker og deres efterkommere, ved hjælp af menneskehedens øgede magt over naturen. Den modsatte, såkaldt romantiske opfattelse i statskunst og kunst, som i det gamle Babylon, Tyros, Delfi-kulten fra den pythiske Apollon og det hedenske Rom, har været styret af en relativ opfattelse, et oligarki og dets tilknyttede følge af lakajer, over et flertal af en menneskehed, der er degraderet til status som rent menneskeligt kvæg.

“Den moderne, suveræne nationalstatsrepublik, som den er beskrevet i den amerikanske Uafhængighedserklæring fra 1776 og i præambelen til den føderale forfatning fra 1789, tilhører den første type; det britiske imperium, siden George I's tronfølge, har været et eksempel på den anden type.”

De grundlæggende dokumenter og principper, der formulerede USA, hvoraf de fleste ikke længere undervises i det amerikanske skolesystem, kommer fra den samme “lovgiver”-kilde som Solons forfatning, eller den Westfalske Fredstraktat fra 1644-48, eller Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international strategi- og udviklingsarkitektur. Sådanne ideer kan ikke blot knyttes til jorden et bestemt sted. Uafhængighedserklæringen, som man for nylig hørte i ordene fra det israelske medlem af Knesset, Olef Cassif, der krævede at stå sammen med Sydafrika i dets søgen efter sandheden ved Den Internationale Domstol, viser, hvordan magtens vej betrædes i stedet for tvangens. “Når regeringen handler imod samfundet, staten og dens borgere, især når den ofrer dem og begår forbrydelser i deres navn på alteret for at opretholde sin eksistens, er det min ret og endda min pligt at advare om dette og gøre alt, hvad jeg kan inden for loven for at stoppe det.” Det var Cassifs egen originale, spontane omskrivning af det princip i Den amerikanske Uafhængighedserklæring, der insisterer på, at: “Men når en lang række overgreb og magtmisbrug, der altid forfølger det samme mål, viser en plan om at reducere dem under absolut despoti, er det deres ret, det er deres pligt, at kaste en sådan regering af sig og sørge

for nye vagter for deres fremtidige sikkerhed...”

Med rapporten, der blev offentliggjort den 29. december i The Guardian, og som beskriver, hvordan og hvorfor 500.000 flere palæstinensere sandsynligvis vil dø i løbet af det næste år i Gaza på grund af ødelæggelsen af sundhedsvæsenet, er modige stemmer begyndt at blive hørt i det jødiske samfund, stemmer, der måtte tale som vidner til deres forfulgte og endda udryddede forfædre, og fra hvem historien ikke ville forvente andet. Times of Israel rapporterede, at “tabene i Gaza har udhulet den jødiske enighed, og det samme har retorikken fra nogle højreorienterede medlemmer af premierminister Benjamin Netanyahu's koalition.” Americans for Peace Now sagde: “Af hensyn til civilbefolkningens sikkerhed og velbefindende i Israel og i Gaza må Biden-administrationen presse Israel til øjeblikkeligt at indstille fjendtlighederne og gå fra krig til fredsskabelse.”

Flere af disse udtalelser kan læses nedenfor.

Ja, der er klimaforandringer – men ikke af den type, som kong Charles plaprer løs om. De klimaforandringer, som nu har fyldt Tysklands gader med tusindvis af traktorer og lastbiler og hundredtusindvis af mennesker, genfindes i mange andre lande. Og klimaet er bestemt ved at blive varmere, på en ubehagelig måde for nogle.

Det er store ideer som Oase-planen og de mange andre økonomiske forslag fra Lyndon LaRouche og hans medarbejdere, sammen med vores ideer om videnskab og kultur, der giver os evnen til at komme i forgrunden på dette tidspunkt. De, der kaster sig ud i forandringens malstrøm, som organiserer sig i verdens gader og udfordrer andre borgere til at have modet til at ændre deres aksiomer, til at “tilslutte sig jubilæet” og befri menneskeheden og nationerne fra ubetalelig gæld og fra slaveri – lønslaveri eller slaveri uden løn – er den fremtidige magt.

Det er den magt, som vores modstandere ikke har og ikke kan besidde. Saltvandsfisk, der er placeret i et ferskvandsmiljø, er i fare. Med vores løsningsorienterede ideer og evnen til at kommunikere dem til andre, er vi i stand til at skabe et frisk hav af ideer, som fiskene i den gamle orden ikke kan svømme i. Det er skabelsens og produktivitetens kraft, der er større end nogen lovregel eller magtinstans, der nogensinde vil eksistere. Vi kan vælge at være de lovgivende, de måske ikke erkendte, men ikke desto mindre effektive lovgivere i verden.

Foto: Statue of Solon of Athens in the Library of Congress, Washington D.C. (EIR)

Tyske landbrugsprotester afslører verdens faktiske tilstand: "Dette udgør kun toppen af isbjerget"

Det plejede at være sådan, at regeringer eksisterede til gavn for deres befolkninger, og det forventedes, at de vedtog en politik med det formål. Imperialistiske og geopolitiske krige og andre spildte kræfter blev med rette set som forstyrrelser i forhold til regeringens egentlige mission – at føre deres nation og deres folk mod en bedre fremtid.

Men det lader til at være glemt, og regeringerne er i stedet blevet opslugt af en mærkelig, unævnelig, allestedsnærværende størrelse, som kræver, at regeringerne sværger troskab til dens eksistens frem for alt andet – uanset offentlighedens interesser!

I årene efter mordet på John F. Kennedy så man en ændring væk fra de tidligere forpligtelser, som karakteriserede disse overlegne amerikanere og vesterlændinge i årene efter Anden Verdenskrig, såsom den fremadskuende ånd i rumprogrammet, forpligtelsen til videnskab og teknologisk fremskridt og den ægte indsats for at opretholde en varig fred i hele verden. Men de er blevet udvisket, ofte uden at de berørte befolkninger har bemærket det, og er i stedet blevet erstattet af esoteriske og meningsløse slogans som "demokrati". Alt imens har krige spredt sig over hele verden – sat i højeste gear efter 9/11 (11. september) – vestlige økonomier er stagneret og er nu ved at kollapse, mens fattigdom, depression, stofmisbrug og selvmord er skudt i vejret. Nu er denne mærkelige størrelse endda begyndt at fjerne selv den mest basale forpligtelse til menneskeligt liv!

Tysklands tilfælde har måske været det mest ekstreme. Landet er gået fra at være verdens mest avancerede industrimagt i midten af sidste århundrede til at være en skygge af sig selv, efter at have lukket ned for sine atomkraftværker og sin adgang til russisk gas og olie. Lydigt har Tyskland fundet sig selv mere loyal over for diktaterne fra den "regelbaserede orden" og "at blive grøn" – nogle af denne fremtonings mumlen – selv mens dets egen befolkning lider som følge heraf. Dette nåede højdepunktet af absurditet, da anglo-amerikanerne sprængte Nord Stream-rørledningerne i luften den 26. september 2022 og definitivt afbrød en af Tysklands vigtigste energilivslinjer fra Rusland, som de havde brugt år og milliarder af dollars på at opbygge. Det blev endnu mere pinligt, da præsident Biden indrømmede over for kansler Scholz, at han faktisk ville "sætte en stopper for projektet."

I dag er Tyskland, sammen med de fleste vestlige "demokratier", hovedkulds ved at kaste sig ud i en atomkrig mod Rusland og Kina, og støtter op for en sag om kriminel medvirken til folkemordet i Gaza – alt imens de går fallit på at betale for det. Og takket være Nord Stream-bombningens

effekt på energipriserne og den overordnede forpligtelse til "grøn" politik, har Tysklands fødevarereproducenter nået et punkt, hvor de ikke længere kan overleve. Alt dette, og ikke et pip fra oppositionen.

Det er i denne sammenhæng, at man skal se denne uges udbrud af landsdækkende demonstrationer i Tyskland. Det er ikke en protest mod brændstofstøtte eller skatter, og det er heller ikke et udbrud af højreekstremistisk vrede. Et oprør er i gang, og i dette tilfælde får demonstranterne følgeskab af andre producenter fra hele Europa, som kræver bedre forhold – som kræver en fremtid.

Som en landmand sagde i et interview: "Det her er kun toppen af isbjerget for at være ærlig, fordi ... vi står alle sammen om at slippe af med de politikere, der prøver at slippe af med os." Han fortsatte med at sige: "Vi er trætte af løgnene, vi er trætte af, at de prøver at fjerne vores job ... alle er trætte af politikere, der ikke aner hvad de taler om, som ikke har nogen uddannelse, som fortæller os, hvordan vores livsførelse burde foregå..." Vi har forsøgt at tale med dem og uddanne dem, "men nu har vi intet andet valg end at demonstrere."

Hvordan kan en regering undlade at støtte dem, der producerer fødevarerne, men alligevel gøre alt for at finansiere krige, der dræber og lemlæster titusinder og hundredtusinder i udlandet? Det er netop her, at LaRouche-bevægelsens forslag om at fjerne denne størrelse, dette militær-industrielle-finansielle kompleks og det imperium, det tjener, og omstille det til nyttig produktion, kommer ind i billedet.

I en diskussion med medarbejdere i dag insisterede Helga Zepp-LaRouche på, at denne begivenhed er "en utrolig vigtig begivenhed i Tyskland, fordi det blev sagt meget klart af flere af landmændenes ledere, at de tog mod til sig og trådte frem for at forsvare ikke kun landmændenes, men hele Tysklands interesser over for regeringen, som mange af dem

karakteriserede som totalt skrammel ... og nu peger mange stemmer på, hvordan hele landbrugspolitikken ikke er udarbejdet af regeringen, men af Silicon Valley, Wall Street, BlackRock og de internationale karteller. Så jeg er ret sikker på, at den varige virkning vil være, at den naivitet, som de kunstigt forsøgte at skabe som en parallel virkelighed gennem de etablerede medier, har fået et permanent knæk. Og uanset hvad regeringen har tænkt sig at gøre ... vil det ikke blive glemt...”

Med den nuværende dynamik i BRIKS-Plus, der fejer hen over verden, og nu den kommende kamp ved Den Internationale Domstol anlagt af Sydafrika – hvor ikke kun Israel, men også hele den vestlige verdens fremtonende medskyld vil blive stillet for retten – alt sammen i sammenhæng med det nylige massive udbrud af protester over hele verden i solidaritet med Palæstina og mod politikken for endeløs krig, bliver muligheden for et gennembrud åbenlys.

Derfor, konkluderede Zepp-LaRouche, haster det med at presse på for en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza og den fulde gennemførelse af en to-statsløsning sammen med Oase-planen for varig økonomisk udvikling i regionen. “Men samtidig er det klart, at vi har brug for en mere overordnet tilgang, som må være en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, fordi denne geopolitiske konflikt må overvindes ved at ændre den geopolitiske konfrontation til et samarbejde mellem landene i det Globale Nord og landene i den Globale Majoritet.”

Foto: German farmers protest. EIRNS/Christopher Lewis

“I er mange, de er få

Den 7. januar 2024 (EIRNS) – Opgøret er fastsat. Sydafrikas holdning – at de sidste tre måneders massedrab, påstanden om en “kollektiv skyld”-doktrin og i virkeligheden Israels grimme og ulovlige etniske udrensningssaktioner med “blod og jord” skal bringes til ophør – kommer for Den Internationale Domstol den 11. januar. Ikke én ekspert i international lov, som har læst den 84 sider lange ICJ-ansøgning, har fundet en fejl i Sydafrikas detaljerede arbejde. Fra alle hjørner af kloden har eksperter forholdt sig til fakta om folkedrab og de 10 sider med citater fra israelske embedsmænd, der klart demonstrerer den forudgående hensigt om folkedrab.

Nøglen er LaRouche-Organisationens opfordring, der afmærker slagmarken for at vende verden fra helvede til fornuft.

Den internationale koalition for at stoppe folkedrab i Palæstina, som netop er blevet dannet og allerede støttes af over 600 grupper verden over, opfordrer lande til at slutte sig til Sydafrika: “Interventionserklæringer til støtte for Sydafrikas påberåbelse af folkedrabskonventionen mod Israel vil øge sandsynligheden for, at en bekræftende konstatering af forbrydelsen folkedrab vil blive håndhævet af FN, således at der vil blive taget skridt til at standse alle folkedrabshandlinger, og de ansvarlige for handlingerne vil blive holdt ansvarlige.”

Israel har ikke været i stand til at finde en eneste international juridisk ekspert, der kan underminere den veldokumenterede sydafrikanske sag. Tværtimod har tre israelske embedsmænd givet Axios en kopi af et hastebrev fra Israels udenrigsministerium til dets ambassader, der instruerer dem i at presse deres værtslande til en “øjeblikkelig og utvetydig offentlig erklæring.” Udenrigsministeriet går så langt som til at angive, hvordan deres erklæring skal lyde. Den skal “offentligt og klart

erklære, at DIT LAND afviser de mest uhyrlige [sic], absurde og grundløse beskyldninger mod Israel." Panikniveauet er meget tydeligt. Desuden har ambassaderne fået besked på at handle i hast, da udtalelserne er nødvendige inden ICJ's høring den 11. januar. Ministeriet tilføjer, at Netanyahu agter at sende breve til verdens ledere ud fra samme betragtninger. Men efter at udenrigsministeriet blev afsløret af tre oprørte israelske embedsmænd, hvilken nation vil så underkaste sig en sådan taktik, som de så ofte har gjort tidligere?

I mellemtiden har en koalition af amerikanere udnævnt sig selv til "græsrodsdiplomater" og besøgt snesevis af konsulater, ambassader og FN-delegationer i sidste uge og opfordret dem til at slutte sig til Sydafrikas modige lederskab, herunder ved at indgive en "interventionserklæring" mod det igangværende folkemord.

Som Lyndon LaRouche plejede at sige, er det et spørgsmål om at tage det 800 pund tunge kloakdæksel af hovedet, så man kan bruge den "knold" ordentligt.

Som digteren Percy Bysshe Shelley udtrykte det: "I er mange, de er få."

International Criminal Court. Credit UN Photo/ICJ-CIJ

Civilisationens slagmark: Verdensdomstolens høring i

denne uge om israelsk folkedrab på palæstinensere

Ikke korrekturlæst

6. januar 2024 . Høringen den 11.-12. januar i denne uge ved Den Internationale Domstol (ICJ) i Haag om den sag, som Sydafrika anlagde den 29. december mod Israel for folkedrab på palæstinenserne, er en kampplads for civilisationens overlevelse. Det er tydeligt, at Sydafrika tager lederskab og viser mere rygrad og mod end noget andet land i Vesten. Mange, mange nationer støtter det Sydafrikanske initiativ, sammen med organisationer, også blandt minoriteterne i Nord. "Dette er ugens afgørende slag," udtalte Helga Zepp-LaRouche i dag og bemærkede, at det "kun er begyndelsen," men hun opfordrede til massiv støtte til den Sydafrikanske aktion med det samme.

Den specifikke retssag, der er på tale denne torsdag, den 11. januar, er Sydafrikas krav om et påbud mod Israel om at stoppe krigsførelsen og overholde en våbenhvile. ICJ – Verdensdomstolen, som den ofte kaldes, fordi den er en del af FN – har ikke selv midlerne til at gennemtvinge en våbenhvile, men den mobilisering, der allerede er i gang, kan skabe betingelserne for, at det kommer til at ske.

Efter at Verdensdomstolen modtog Sydafrikas anmodning i fredags, den 5. januar, udsendte Organisationen for Islamisk Samarbejde allerede dagen efter en erklæring, der hilste handlingen velkommen. OIC har 57 lande som medlemmer og 5 lande som permanente observatører, herunder Rusland. Siden da har flere individuelle medlemslande gjort en dyd ud af at udtrykke deres støtte til Sydafrikas initiativ, herunder Tyrkiet, Malaysia og den 4. januar Jordan.

Den jordanske udenrigsminister Ayman Safadi rapporterede til parlamentet, at Jordan er ved at forberede støttemateriale til

den Sydafrikanske sag, i samarbejde med andre nationer. Og Safadi tilføjede, at mere materiale er ved at blive udarbejdet af OIC (i Jeddah) og Den Arabiske Liga (i Kairo), hvis sekretariater fik til opgave at gøre det i forbindelse med topmødet om Gaza den 11. november mellem medlemmer af disse organisationer i Saudi-Arabien.

I denne henseende er der også et øget samarbejde mellem Rusland og Kina og de Arabiske nationer, bemærkelsesværdigt på mange synlige måder. Dette er i tillæg til den åbenlyse kendsgerning, at fire af BRIKS' medlemslande befinder sig i den umiddelbare Palæstina-Israel-region: Egypten, Saudi-Arabien, Iran og U.A.E. Det russisk-arabiske samarbejdsforum opfordrede den 20. december til en snarlig international konference om Palæstina-Israel-krisen på sit sjette møde, siden det blev dannet i 2009. Dets næste møde vil blive afholdt i år i Moskva. Samarbejdsforummet mellem Kina og de arabiske stater, med 22 deltagende stater, er i øjeblikket meget aktivt, siden det blev grundlagt i 2004.

I mellemtiden fortsætter ødelæggelserne i Gaza. Situationen blev i dag opsummeret med ét ord, "ubeboelig", af Martin Griffiths, FN's vicegeneralsekretær for humanitære anliggender og nødhjælpskoordinator, som den 5. januar udsendte en erklæring med titlen "Krigen i Gaza må ophøre."

Reaktionen fra det officielle Vesten? De taler om "bekymring", mens de sender våben til Israel. Og det samme gælder for Ukraine. I dag var EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik Josep Borrell i Libanon, og USA's udenrigsminister Tony Blinken var i Tyrkiet, hvor de hver især talte om, hvordan ledere i regionen bør udvise "mådehold" for ikke at sprede krisen, og om at øge den humanitære hjælp. Blinken vil fortsætte til yderligere otte lande i denne uge: Grækenland (Kreta), Jordan, Qatar, U.A.E., Saudi-Arabien, Israel, Vestbredden og Egypten.

USA's holdning er fortsat imod en våbenhvile og imod enhver

anklage om folkedrab begået af Israel; og i Ukraine, imod enhver forhandling om en løsning. Den 4. januar sagde Matthew Miller fra udenrigsministeriet, at USA "ikke ser nogen handlinger, der udgør folkedrab fra Israels side i dets krig mod Hamas." John Kirby, talsmand for USA's nationale sikkerhedsråd, kaldte også den 4. januar Sydafrikas IJC-sag mod Israel for "ubegrundet, kontraproduktiv og helt uden noget som helst grundlag."

Zepp-LaRouche understregede i dag, at "vi er midt i et jordskælv, som aldrig før har fundet sted," men det er slet ikke tydeligt for de fleste af de øverste magthavere på nuværende tidspunkt. Men revnerne i systemet er undervejs. Hun gav en række eksempler på anerkendelse fra Frankrig, hvor selv mediedækningen nu peger på forskydninger i USA og andre ændringer.

Le Monde rapporterer, at linjen i USA i øjeblikket ikke længere er, at Washington vil støtte Ukraine militært "så længe vi bør", men snarere "så længe vi kan". Libération rapporterer, at Vesten er ved at tabe hele det Globale Syd, og at det er på tide at vågne op. Andre franske medier påpeger, at Vesten beder det Globale Syd om deres støtte til Ukraines krigsførelse mod Rusland, hvilket ikke er i deres interesse, og at sagen om Gaza er langt værre. Jacques Attali, den velkendte politiske figur, har bemærket, at Hamas er slem, men Netanyahu er værre.

Nu er det tid til at sende støttebudskaber til Sydafrika og sprede budskabet vidt og bredt. Skillelinjen er klar. Der er hundredvis af grupper, inklusive Schiller Instituttet, som har underskrevet en fælles erklæring fra den 30. december, "Skrivelse med opfordring til stater om at støtte

Sydafrikas sag om folkedrabskonventionen mod Israel ved ICJ."

Enkeltpersoner og grupper med tilknytning til International Peace Coalition har taget initiativ til forskellige

støtteaktioner, og der er et udkast til en "Clergy of Conscience"-erklæring, som måske snart bliver offentliggjort.

Vi er alle nødt til at mobilisere. Spred budskabet, især til unge (i alle aldre), og inviter dem til Schiller Institutets internationale dialog med Helga Zepp-LaRouche den 20. januar.

Foto: International Court of Justice CC/ Dennis Jarvis

Zepp-LaRouche: Giv folk håb – fredens navn er økonomisk udvikling

Ikke korrekturlæst

5. januar 2024 (EIRNS) – I dag holdt Helga Zepp-LaRouche en vigtig tale til Den Internationale Fredskoalition. Nedenstående er uddrag:

" På den ene side bliver situationen mere og mere forfærdelig i selve Gaza, simpelthen fordi omstændighederne hober sig op, og nu med regnsæsonen og det kolde vejr er der rapporter, som er helt ubegribelige. Folk sidder i regnen uden funktionsdygtige telte, intet at spise; I kender alle disse rapporter. Derfor synes jeg, at julebudskabet fra pastor Munther Isaac fra Betlehem, som kritiserede regeringernes og kirkernes tavshed, skal spredes vidt og bredt. Jeg vil opfordre folk til at bruge videoen fra den juleprædiken til virkelig at sprede den som en påmindelse om den samvittighed, som folk burde have.

"Faren er naturligvis, at situationen efter mordet på Hamas-lederen i Libanon og de to bombninger af stedet, hvor man i

Iran mindedes fireårsdagen for mordet på general Soleimani, hvor 84 mennesker blev dræbt og 220 eller flere blev såret. Det er klart, at der er nogle mennesker, der ønsker at udvide denne situation til en krig i Sydvestasien, men i det øjeblik det involverer Iran, og hvis Iran reagerer, har vi i årtier vidst, at det kan føre til en global krig...

“Situationen i Ukraine er også ekstremt farlig. Den nye polske udenrigsminister Sikorski var så jublende glad for sabotagen af Nord Stream-rørledningerne, at han sendte en besked til Biden-administrationen, da nyheden om, at rørledningen var sprængt i luften, kom ud, og han skrev: “Godt klaret, Amerika!” Den samme udenrigsminister kræver altså nu, at Ukraine skal have flere langtrækkende missiler, så de kan ramme dybere ind i Rusland. Naturligvis er situationen i Ukraine i realiteten overstået, fordi det er almindeligt anerkendt, at det ukrainske militær eller den ukrainske befolkning på ingen måde kan fortsætte denne krig med noget håb om at vinde den, så derfor driver de, der presser Ukraine til at fortsætte, i virkeligheden disse mennesker ud i en fuldstændig nedslagtning, som også risikerer at blive optrappet når som helst.

“Professor Jeffrey Sachs fra Columbia har lige udgivet en erklæring, hvor han påpeger, at den israelske adfærd sætter Israels eksistens på spil, fordi den fører til, at hele verden forener sig mod Israel. Selv The Economist, som er talerør for det Britiske Imperium, siger, at Israel truer sin egen sikkerhed, og at Netanyahu må gå.

“Alle disse ting er tegn på en forværring og kræver en indgriben fra den internationale fredsbevægelse.

“Jeg synes, det er ekstremt vigtigt, at den Sydafrikanske regering har taget det moralske lederskab, som Vesten tydeligvis ikke længere er i stand til at levere, ved at bringe sagen om folkemord i Gaza for Den Internationale Domstol. Allerede i næste uge, den 11. og 12. januar, vil der

være en høring.

“På det møde med religiøse ledere, vi havde i går, besluttede vi, at vi ville appellere til jer alle i dag på dette møde og inddrage det i vores aktivitet for at forsøge at få maksimal opmærksomhed og støtte til denne høring. For dette er helt sikkert en situation, hvor verdens søgelys kan rettes mod situationen. Den israelske regering har sagt, at de vil være der, fordi de også har underskrevet konventionen om folkedrab, men at de fuldstændig vil benægte ethvert ansvar og kalde enhver, der gentager dette, for antisemit, men jeg tror ikke, at det vil fungere. Fordi nyhederne om, hvad der er sket indtil nu, er så overvældende og spreder sig over hele verden, at jeg mener, at denne Sydafrikanske juridiske intervention er ekstremt vigtig. I morges hørte vi, at der var en hel anden gruppe af fredsorganisationer, som også bad andre regeringer og andre organisationer om at støtte den Sydafrikanske regering i deres opfordring til, at organisationer og lande skriver erklæringer om interventioner enten før høringen den 11. og 12. januar eller bagefter.

“Så jeg synes, vi alle skal være klar til først og fremmest at prøve at hjælpe med at få mere støtte fra andre lande og organisationer, men også tage nyheden i næste uge, at vi spreder dette, og virkelig forsøger at ændre holdningen til situationen tilfredsstillende...

“[Giv] folk noget håb. For vi er nødt til at have et perspektiv om en fremtid for hele menneskeheden.

“Og det faktum, at BRIKS-landene er blevet udvidet til BRIKS-10 og vil få mange flere medlemmer i løbet af i år, betyder, at den Globale Majoritet bevæger sig i retning af at danne et nyt økonomisk system, men vi er absolut nødt til at få Vesten til at tilslutte sig det Nye Paradigme og holde op med at modstille Rusland, Kina og den Globale Majoritet som fjender, for det er de ikke. Det ville være meget let at rette op på situationen, hvis denne geopolitiske konfrontation blev

erstattet af en samarbejdets ånd...

“[V]i må have en vision for genopbygningen ikke bare af Gaza og hele det Palæstinensiske land, men have en plan for en sameksistens i fredelig udvikling mellem Palæstinensere, Israelere, men også hele området. Det kan kun ske gennem økonomisk udvikling.

“Det nye navn for fred må være udvikling, som Pave Paul VI’s encyklika *Populorum Progressio* allerede udtrykte det i 1967. ...[V]i har denne støtteoperation for den Sydafrikanske regerings forslag i den Internationale Domstol, men også at hjælpe med at sprede ideen om Oasis-planen som en forhåbningsfuld fremtid for hele regionen.”

Derefter introducerede Zepp-LaRouche en kort video om løsningen for Israelere og Palæstinensere.

Foto: Fra Pastor Isaac’s YouTube kanal

Støt Sydafrikas bestræbelser på at udfordre israelsk politik for at forhindre regional og global krig

Den 4. januar 2024 (EIRNS) – I en proces, der udspringer af Den Internationale Fredskoalitions indsats, deltog Helga Zepp-LaRouche i en dialog blandt religiøse ledere og aktivister for at diskutere det påtrængende behov for at forhindre den

voksende Israel-Gaza-konflikt i at eksplodere i en regional og global krig.

Drabet den 2. januar på en Hamas-leder i Libanon og terrorbombningen den 3. januar af en mindehøjtidelighed på en kirkegård i Iran øger faren for, at modreaktioner afstedkommer modreaktioner, at hævn og vrede fører til mere hævn og mere vrede, at regionen – og mere til – ender med at gå op i atomrøg. Angreb og provokationer begået under falske omstændigheder kan få katastrofale følger i dette konfliktfyldte klima.

Man kan lade sig inspirere af Dietrich Bonhoeffer, den tyske lutherske præst og antinazistiske aktivist, som insisterede på, at hans religiøse pligt ikke blot var at trøste de plagede, men at forhindre det onde i at opstå. Kirken skal ikke bare "forbinde ofrene under hjulet, men sætte kæp i selve hjulet," sagde han i 1933 i opposition til Hitlers jødeforfølgelse.

En af de mest effektive måder at stikke en kæp i krigshjulet på i dag er at støtte Sydafrikas bestræbelser på at stille Israel til regnskab ved FN's Internationale Domstol for brud på Konventionen om Folkedrab. Sydafrika, som har gjort op med apartheid på hjemmebane, har en enorm moralsk vægt i sin beslutning om at anlægge sag mod Israel ved ICJ på det grundlag, at Israels handlinger "har karakter af folkedrab, da de er begået med den fornødne særlige hensigt ... at ødelægge palæstinenserne i Gaza som en del af den bredere palæstinensiske nationale, racemæssige og etniske gruppe."

Den 30. december udsendte en gruppe organisationer, herunder Veterans for Peace, CodePink, Democracy for the Arab World Now, National Lawyers Guild og Black Alliance for Peace, blandt andre, en opfordring (se arkivlink) til at organisere andre nationer til at støtte Sydafrikas sag ved ICJ, herunder ved at indsende det, der betegnes som interventionserklæringer, for at give deres synspunkter til

kende.

“Vi, de undertegnede organisationer, bifalder Sydafrikas ansøgning til Den Internationale Domstol (ICJ), der påberåber sig folkedrabskonventionen mod Israel,” indledes brevet. “Vi opfordrer nu andre lande til at forstærke denne stærkt formulerede og velargumenterede klage ved straks at indgive en interventionserklæring til ICJ, også kaldet Verdensdomstolen.”

I USA har en gruppe nuværende medarbejdere i præsident Bidens 2024-genvalgskampagne offentliggjort et åbent brev, der opfordrer Biden til af både moralske og valgmæssige årsager at kræve “en øjeblikkelig, permanent våbenhvile” og at “afslutte forholdene med apartheid, besættelse og etnisk udrensning, som er de grundlæggende årsager til denne konflikt.” De anfører, at “som din stab mener vi, at det er både en moralsk og valgmæssig nødvendighed for dig offentligt at opfordre til et ophør af volden.” De opfordrer indtrængende den siddende præsident i Det Hvide Hus til at lytte til “de to tredjedele af landet og tre fjerdedele af vores demokratiske kolleger, som støtter en våbenhvile.”

Dette brev kommer i forlængelse af brevet fra 19. oktober fra muslimske og jødiske medarbejdere på Capitol Hill, brevet fra 8. november fra mere end 500 navngivne medarbejdere i Det Demokratiske Parti og Bidens 2020-kampagne (som fungerer som udgangspunkt for brevet fra 3. januar), og brevet fra 14. november underskrevet af 500 politisk udpegede og medarbejdere fra 40 regeringsorganer, som protesterer mod Bidens støtte til Israels dødbringende politik.

Også i USA har den amerikanske økonom Jeffrey Sachs udgivet en kraftfuld artikel, der fastslår, at “Israels brutalitet i Gaza er ved at blive en reel trussel mod Israels overlevelse” og: “Den eneste vej til reel sikkerhed for Israel er fred med Palæstina.” Og en gruppe demonstranter afbrød forhandlingerne i Californiens lovgivende forsamling med deres krav om våbenhvile.

Et sådant pres fra USA er nødvendigt, men vil det være nok? Den uafhængige kandidat til det amerikanske senat, Diane Sare, sagde ved en kampagneindsamling den 2. januar, at det kræver en enorm indsats at forandre USA: "Der er ikke andet, der er umagen værd. Vi har ikke noget valg."

Sare: "Hvis vi genskaber USA's anti-koloniale identitet, vil vi redde verden!"

Folk fra alle nationer kan deltage i at skabe betingelserne for en global forandring, hvor landene i det anglo-amerikanske NATO opgiver overherredømmet og påtager sig produktive opgaver for væksten af den menneskelige art, hvor regionalt samarbejde vil overtrumfe lokale konflikter, hvor menneskeheden kan lægge sin spæde barndom bag sig og fokusere på de virkelig vigtige ting i livet: videnskab, rummet, smuk klassisk kultur og vækst.

Den store korsvej i 2024

Den 1. januar 2024 (EIRNS) – Der har ikke været mange, om nogen, år, der begyndte så tumultarisk som det nuværende. Ved indgangen til 2024 oplever vi krige over hele kloden, ubeskrivelige mængder af lidelse og ødelæggelse, kombineret med dysfunktionelle regeringer og institutioner overalt. På trods af hvor dramatiske disse begivenheder kan virke, er de faktisk mindre betydningsfulde end den meget større proces, som de afslører: Afslutningen på det moderne neokoloniale verdenssystem. Som EIR har påpeget siden Lyndon LaRouches idé og forslag i 1970'erne om Den Internationale Udviklingsbank som kernen i et nyt, antikolonialistisk system, er denne proces det egentlige skuespil på historiens scene, på trods af

at de fleste andre ikke anerkender dette faktum.

Hvad enten det drejer sig om Ukraine-Rusland, Gaza-Palæstina eller det nylige forsøg på en konflikt mellem Venezuela og Guyana, må politikken for endeløse imperiale krige modsvares af deres løsningskoncept, nemlig fred og økonomisk udvikling. Der er ikke en eneste af disse konflikter, eller nogen anden i verden, som ikke kunne løses, hvis USA opgav sit engagement i dette døende neokoloniale system, og i stedet arbejdede sammen med andre nationer, især Rusland og Kina, for at skabe en varig fred. Denne proces kunne hurtigt begynde med omstillingen af den enorme kapacitet i nutidens militær-finansielle kompleks – som EIR beskrev den 14. december – til i stedet at producere de materialer, som en verden med over 8 milliarder mennesker i dag har desperat brug for.

Denne kontrast kan tydeligt ses, da fem nye medlemmer officielt sluttede sig til BRIKS i mandags, hvoraf fire er direkte berørt af det igangværende angreb på Gaza – Egypten, Iran, Saudi-Arabien og De forenede arabiske Emirater. Vil dette nye år bringe ny inspiration og drivkraft til at løse denne slags vanskelige konflikter gennem dialog, forståelse og fremtidens tankegang? Eller vil verden fortsat blive trukket gennem den fejlslagne tankegang om militarisering, rå styrke og hævn for tidligere begivenheder?

Ukraines angreb på Belgorod i Rusland den 30. december, som dræbte 24 og sårede mere end 100 civile, viser, hvor meget det haster med at løse dette spørgsmål. Storbritannien og USA nægter tydeligvis at opgive deres mål i den ukrainske krig, på trods af at Ukraine kun er som et skelet af sin tidligere eksistens. Som den russiske præsident Putin præcist beskrev den 1. januar: "Pointen er ikke, at de [Vesten] hjælper vores fjende, men at de er vores fjende. De løser deres egne problemer med [Ukraines] hænder, det er hvad det hele handler om."

Samtidig er dette virkelig et tegn på desperationen i dette

hensygnende system. På en pressekonference med den britiske udenrigsminister, David Cameron, den 7. december sagde USA's udenrigsminister, Blinken, at over 90% af vores "investeringer" i Ukraine faktisk er blevet i USA og har skabt jobs hos vores våbenproducenter, "så det har også været en win-win, som vi er nødt til at fortsætte med." Columbia-professor Jeffrey Sachs kritiserede dette sludder og sagde: "Det faktum, at Blinken griber til dette ... viser desperationen. De kunne ikke vinde ved hjælp af fakta: De løj om årsagerne til krigene; de løj om krigenes forløb; de løj om krigenes militære og civile katastrofer; de tabte argumentet om, at dette er i USA's interesse i forhold til udenrigspolitik eller sikkerhed eller noget i den stil. Og så tyede de til den desperate sidste udvej med at sige, at I har fabrikker i jeres distrikt, som om det er den bedste måde at bruge det amerikanske folk, knowhow og teknologi på."

I den sammenhæng er vi glade for at kunne meddele, at EIR kan fejre sit 50-års jubilæum i 2024, en stolt præstation, fordi EIR konsekvent har leveret kritisk indsigt og klarhed, som har været afgørende for borgere, der er interesserede i at gøre noget i en farlig verden. Det er vigtigere nu end nogensinde, at et overordnet strategisk udsigtspunkt bliver forstået af mange. Der er ved at ske et skift, hvilket antydes af den voksende accept af Lyndon LaRouches navn. Mens hans navn i lang tid blev anset for at være for farligt at associere sig med, er mange, der nu ser på de begivenheder, der udfolder sig i verden, ved at indse, at LaRouches navn ikke kun blev plettet med urette i løbet af de seneste årtier, men at hans ideer og opdagelser rummer nøglen til at løse nutidens krise.

I dette nye år er det vigtigt at minde os selv om, og om nødvendigt bevidst genopdage, at problemerne i verden kan løses. Mennesket blev skabt i Skaberens levende billede, imago viva Dei, og er ikke blot et dyr på marken, som er bestemt til at acceptere den skæbne, der bliver tildelt os. I dag, mere end nogensinde, skal fremtiden skabes, som en bevidst handling

af i det mindste en betydelig del af samfundet. Det er vores job at gøre netop dette, og et godt sted at starte er det presserende behov for at omstille og nytænke nutidens oppustede militær-finansielle kompleks, før den næste krig bliver vores sidste.

Foto: Kevin Schmid / Unsplash

Til det nye år: Nemesis-princippet og sandhedens ustoppelige kraft

Ikke korrekturlæst

1. januar 2024

Kan de ti principper for en ny international strategi- og udviklingsarkitektur tilbyde en "New Deal" til verden? Kan de studeres, accepteres og gennemføres, nu hvor der stadig er tid til det? Mens vi går ind i det nye år, giver kompetente militærfolk som den tidligere italienske kommandør for KFOR (Kosovo Force), generalløjtnant Fabio Mini, en velovervejede, nøgtern vurdering af, at et taktisk atomvåben "sandsynligvis" vil blive brugt i konflikten i Sydvestasien, hvis de israelske tab i Gazastriben bliver for høje. Ukraine bomber Belgorod i Rusland med NATO-våben. Rusland svarer militært igen, og Det Hvide Hus under Biden erklærer, at det "under visse betingelser" offentligt vil gå i krig mod Rusland og dermed officielt bekræfte en ikke så hemmelig konflikt, som Washington og London har ført mod Rusland i ti år, siden

februar 2014. Vil det være det "skridt for langt", som verden har forsøgt at undgå siden oktober 1962? Kan nogen i Washington eller London huske den pris, som folk og nationer har betalt for kriminel, katastrofal arrogance, såsom feltmarskal Bernard Law Montgomerys katastrofe, "Operation Market Garden" i 1944? Denne gang er det måske ikke muligt at komme sig. Hvad skal der gøres?

Desuden er der velbegrundede spekulationer, som følge af en artikel i Financial Times, om, at City of London og Wall Street, på trods af modstand fra selv Den Internationale Valutafond, centralbankerne og de juridiske afdelinger i Europa-Kommissionen og den britiske regering samt mange økonomer, vil konfiskere – dvs. stjæle – de 300 milliarder dollars i russiske aktiver, som har været indefrosset siden 2022, muligvis i februar eller før. Anglosfæren med sin ubetalelige gæld på 2 kvadrillioner dollars ser evig krig som den eneste vej til at fortsætte med at fodre den umættelige kræft, som er selve deres eksistens, og forarme deres egne befolkninger i processen – som i kong Charles' "krigsførelse for klimaforandringer".

Disse to politikker er ikke kun begge vanvittige – de er ét. Rationelle mennesker finder dem uforståelige. Men som Lyndon LaRouche fik at vide i 1970'erne af en israelsk samtalepartner: "Mr. LaRouche, du må aldrig undervurdere galskabens faktor i politik."

I et interview den 5. december interviewede Paul Salvatori, en journalist fra Toronto, som også er seniorproducer for TRT (Turkish Radio and Television), musikeren Roger Waters, som er velkendt i Israel, fordi han i 2006 arrangerede det, der dengang var den største koncert i Israels historie. Salvatori spurgte følgende: "Men jeg spekulerer på, hvordan de begivenheder, der har fundet sted siden den 7. oktober, specifikt har påvirket dig?"

Waters svarede: "Som alle andre med et hjerte, bruger jeg mit

liv på at balancere på randen af tårer.... For man kan umuligt sætte sig ind i den situation, i deres situation. De mødre og fædre, de børn, de 2,3 millioner – lidt færre nu – mennesker, der bor i Gaza og bliver bombarderet af F-16-fly dag og nat, uge efter uge efter uge. Man kan ikke engang begynde at forestille sig, hvordan det må være, og at det bliver tiljuble af verdens mest magtfulde imperium, er modbydeligt ud over alle grænser. Og for ikke at nævne B'nai Brith i dit land [Canada] og Trudeau – han hepper ligeledes på det hele. Hvad er der galt med disse mennesker? Hvordan kan de overhovedet gøre det? Hvordan kan de stadig forsøge at fremstille israelerne som ofre?

“Jeg er ked af, at min stemme begyndte at stige, for det er så sindssygt, hvad de gør, og hvad israelerne gør. Det er hinsides enhver fantasi. Det overgår vores evne til at forestille os sådan en ondskab.”

Det er langt, langt værre. For det er også os, ikke kun palæstinenserne, der er målet. For hvis vi tillader dette, hvis vi fejler, så vil de 100 millioner sjæle, kombattanter og ikke-kombattanter, som døde i Anden Verdenskrig, inklusive de mere end 6 millioner jødiske ofre for et Holocaust, som dræbte millioner af andre, være blevet myrdet endnu en gang. Undervurder aldrig galskabens faktor i politik? Ja, absolut. Men hvad skal man gøre ved det? Hvordan kæmper man imod?

Det er præcis 50 år siden, 31. december 1973-1. januar 1974, at Lyndon LaRouche og hans medarbejdere lancerede “Operation Nürnberg”, en kampagne mod de nazistiske hjernevaskere, der dengang florerede i USA, og som med LaRouches ord forsøgte at “indføre en totalitær regering i stil med ‘1984’ i USA og Storbritannien.” I 1970’erne havde der været en opblomstring af en række virkelig bizzarre terroroperationer, operationer, der blev styret gennem farmakologiske og andre hjernevaskemetoder (såsom den nu glemte “Symbionese Liberation Army”, der kidnappede arvingen Patty Hearst) og blev skabt af agenter fra den amerikanske hærs efterretningstjeneste gennem

“prison outreach program” fra University of California i Berkeleys Black Studies-gruppe i Vacaville Prison under “Phoenix”-veteranen Colston Westbrook.

LaRouche og hans medarbejdere påviste gennem efterretningsundersøgelser designet af LaRouche personligt, at terrorismen, både i USA og Europa, kom fra kapaciteter, der var centreret i det britiske Tavistock Institute for Human Relations, og som blev udviklet i Algeriet-krigens “antiterror”-programmer i 1954-1962, i Kenya af brigadegeneral Frank Kitson, og i Vietnam “Operation Phoenix”-mord/terror-programmet. Visse af disse kapaciteter var endda blevet indsat i retning af LaRouche og hans medarbejdere, til dels på grund af LaRouches afsløring af netop disse operationer, der var i gang i USA i foråret og sommeren 1973. Det var nødvendigt at sætte navn på forbrydelsen og de kriminelle, der begik den, og det var, hvad LaRouche havde modet til at gøre.

Bogen LaRouche: Will This Man Become President? fra 1983 rapporterer: “Der var et optimalt snigmord på LaRouche på plads, men hovedkarakteren af denne udførlige, transatlantiske operation var, lærte vi i rette tid, ‘Kaos og forvirring’, et forsøg på at ødelægge en hel organisation med næsten ét slag gennem psykologiske krigsførelsesmetoder. Midt i alt dette trådte New York Times, som offentliggjorde den første af sine store smædeartikler mod LaRouche på første side i januar 1974. Hvad angår attentatpotentialitet, tog New York Police Intelligence sagen alvorligt, især efter at det blev bekræftet, at terroristgruppen befandt sig i New York City. Relevante agenturer bekræftede over for pressen i New York, at der var en trussel om et potentielt attentat mod LaRouche. FBI’s New York-kontor, som havde direkte kendskab til sammensværgelserne omkring kommunistpartiets ledelse, nægtede at bekymre sig.” Ikke alene blev LaRouche ikke myrdet, ej heller nogen anden i hans organisation. Den forening, han grundlagde, og de spin-off-organisationer og publikationer, der blev skabt af hans bevægelse, har haft en dominerende

stemme og endda spillet en rolle i den politiske beslutningsproces i et halvt århundrede. Det blev opnået på trods af, at LaRouche-organisationen, ifølge den afdøde tidligere amerikanske justitsminister Ramsey Clark, ulovligt og med ond vilje blev udsat for "en bredere vifte af bevidst og systematisk forseelse og magtmisbrug over en længere periode i et forsøg på at ødelægge en politisk bevægelse og leder, end nogen anden føderal retsforfølgelse i min tid eller så vidt jeg ved."

Forskellen mellem dengang og nu er, at alle i USA og i den transatlantiske verden nu får "LaRouche-behandlingen", selv tidligere præsidenter og deres nærmeste familiemedlemmer. Selvstyre er ved at blive afskaffet for øjnene af jer. Vi bliver alle angrebet direkte og personligt af hjernevaskere, som former og fordrejer det indre af folks sind gennem de allestedsnærværende skærme, som de nu er afhængige af. Hvorfor er det tilsyneladende så effektivt? Det virker, fordi den mest snigende effektive form for slaveri er frivilligt slaveri. Den britiske hjernevasker Aldous Huxley fortalte de studerende på Berkeley om planen – en plan, som han og hans bror, Julian, i høj grad havde udtænkt for over 60 år siden:

"I løbet af den næste generation eller deromkring vil der være en farmakologisk metode til at få folk til at elske deres slaveri og skabe diktatur uden tårer, så at sige, skabe en slags smertefri koncentrationslejr for hele samfund, så folk faktisk får taget deres friheder fra dem, men snarere vil nyde det, fordi de vil blive distraheret fra ethvert ønske om at gøre oprør af propaganda eller hjernevask, eller hjernevask forstærket af farmakologiske metoder. Og det ser ud til at være den endelige revolution."

Mindre citeret fra den samme tale, men af særlig betydning for dette strategiske øjeblik, er en tidligere Huxley-passage: "I dag står vi, tror jeg, over for det, der kan kaldes den ultimative revolution, den endelige revolution, hvor mennesket kan påvirke sine medmenneskers krop og sind direkte. Det er

unødvendigt at sige, at en eller anden form for direkte handling på menneskers bevidsthedskroppe har været i gang siden tidernes morgen. Men det har generelt været af voldelig karakter. Terrorismens teknikker har været kendt i umindelige tider, og folk har anvendt dem med mere eller mindre opfindsomhed – nogle gange med den yderste grusomhed, andre gange med en vis portion dygtighed, erhvervet ved en proces med forsøg og fejl, hvor man finder ud af, hvad der er de mest effektive måder at bruge tortur, fængsling, begrænsninger af forskellige slags på.”

Der er mange metoder til hjernevask gennem terrorisme. Tænk på de sidste 22 år, især fra 11. september 2001, og hvad der er blevet gjort i “krigen mod terrorisme” navn siden da. Er der overhovedet noget tilbage af den amerikanske civiløkonomi, eller er den overvejende bundet til krig?

Overvej ligheden mellem “9/11” og den 7. oktober 2023. Stil derefter spørgsmålet: Ved vi virkelig, hvordan disse begivenheder fandt sted? Har vi modet til at stille spørgsmål længere? Det er blevet bemærket af LaRouches gadearrangører og dem, der er involveret i International Peace Coalition eller andre foretagender, at den amerikanske befolkning er blevet terroriseret. Uanset om det er “oprøret” den 6. januar, som blev styret af flere anglo-amerikanske efterretningstjenester; den ophobede chok-effekt af flere endeløse taber-taber-krige; eller de mange forbundne, personligt styrede “asociale mediers” påvirkning af folks adfærd, som gør dem bange for at miste deres job, hvis de siger, hvad de mener, eller gør, hvad de ved, er rigtigt, så svarer det i sidste ende til et system af terroriseret, men medskyldigt, frivilligt slaveri.

“Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers’ lovmæssighed er i overensstemmelse og samhörighed, og at alt

ondt er et resultat af manglende udvikling og derfor kan overvindes." Dette, det tiende princip i Helga Zepp-LaRouches "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur", er vores Nemesis-princip, som skal bruges til at hjemsege de ligegyldiges, såvel som de skyldiges, vågne og sovende timer. En "Operation Nürnberg", der udføres korrekt i dag, skal gå ud over at nævne navnet på "ufattelig ondskab" og kræve den umistelige ret til, at hvert enkelt medlem af menneskeheden er kreativ og produktiv. Denne "særlige operation" kan løfte illusionens og det frivillige slaveris lænker fra folks hjerter og sind. Det er et nytårsforsæt, som alle inderligt burde ønske sig.

Foto: Ales Krivec / Unsplash

Ukraine krydser Ruslands røde linje og angriber inde i Rusland med NATO-våben

Ikke korrekturlæst

30 december 2023. NATO's krigsførelse mod Rusland med Ukraine som stedfortræder krydsede den røde linje i dag, da Ukraine indsatte NATO-våben (fra Tjekkiet) i Belgorod, Rusland, og dræbte mindst 18 og sårede 108 mennesker. Angrebet fandt sted midt på eftermiddagen, lokal tid. Der blev anvendt klyngeammunition og Vampire-missiler, som er fremstillet i Tjekkiet. Angrebet fokuserede på byens centrum og ramte en række steder, herunder det medicinske fakultet på det statslige universitet og den offentlige skøjtebane, mens den var i brug.

På Moskvas anmodning blev der afholdt et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd her til eftermiddag. TASS rapporterede, at Ruslands første stedfortrædende permanente repræsentant ved FN, Dmitry Polyanskiy, meddelte, at FN's embedsmænd teknisk set ikke var i stand til at indkalde til mødet tidligere, og at Rusland havde bedt om, at en tjekkisk repræsentant var til stede for at "forklare sit lands leverancer af våben, som bruges til at dræbe civile." Men Tjekkiet deltog ikke.

Blandt de erklæringer, som flere russiske myndigheder udsendte i dag, sagde Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, til medierne, at USA "fører en hybridkrig mod Rusland og kaster moderne vestlige våben i fronten mod de russiske væbnede styrker."

Denne udtalelse blev gentaget af Ruslands permanente repræsentant ved FN, Vassily Nebenzia, der talte ved den timelange samling i FN's Sikkerhedsråd med ordene: "Bruxelles er sammen med Washington og London samt de fleste EU-lande medskyldige i de forbrydelser, som Kiev-klikken har begået." Han sagde: "Vi ved, at britiske og amerikanske rådgivere, som regelmæssigt opildner myndighederne i det nuværende Ukraine til at begå blodige forbrydelser, var direkte involveret i organiseringen af dette terrorangreb," og EU fortsætter med at levere våben til Ukraine. I sin anden runde af bemærkninger til Rådet gennemgik Nebenzia den relevante historie for dagens situation. Han sagde, at konflikten i dag ikke ville have fundet sted, hvis der ikke i 2013 havde været en kup-proces støttet af Vesten; hvis Kiev ikke dengang havde ført krig mod sine egne borgere, og hvis Minsk-aftalerne var blevet implementeret, så havde vi ikke haft konflikten i dag.

Repræsentanten for USA's politiske rådgiver John Kelley kom med korte, hånlige bemærkninger, hvor han gav præsident Putin skylden for alt. "Det her er hans krig. ... Det er en krig, han har valgt, og som har til formål at overtage det suveræne territorium ... og underkaste Ukraines befolkning hans vilje." Den britiske vicepolitiske koordinator Tom Phipps sagde i dag:

“Rusland valgte at starte denne krig, Rusland kan vælge at afslutte denne krig.”

I modsætning til denne retorik opfordrede repræsentanter for de tre afrikanske nationer, som deltog i mødet, alle det internationale samfund til at støtte en løsningsproces. “Søg løsninger,” lød budskabet fra Gabon. Vi bør sørge for, at “dialogen får en chance,” og “støtte diplomatiet og en forhandlet løsning,” sagde Mozambiques repræsentant. Budskabet fra Ghana var “konstruktiv dialog” mod en “varig fred”.

Kinas repræsentant gentog disse udtalelser i meget korte bemærkninger, hvor han opfordrede alle til at “reagere på det internationale samfunds opfordring til fred.” Alle skal “arbejde sammen for at skabe forudsætningerne for fred.”

Selvom de er kortfattede, er disse kommentarer ikke uden betydning, da præsident Joe Biden mindre end 24 timer før udsendte en erklæring, der krævede, at den amerikanske kongres fuldt ud finansierede flere våben til Ukraine. Og det amerikanske udenrigsministerium meddelte også den 29. december, at det ville omgå Kongressen og godkende en ny handelsforsendelse af ammunition til Israel.

Ved årets udgang stod det allerede klart, som Schiller Instituttets stifter og formand Helga Zepp-LaRouche understregede før dagens begivenheder, at “situationen i Ukraine er spidset til.” Siden forhandlingerne om at løse situationen blev saboteret i foråret 2022 af Vesten – især ved indgriben fra den daværende britiske premierminister Boris Johnson – er det uundgåeligt, at den ukrainske militante bevægelse og den seneste “modoffensiv” er blevet til fiaskoer. De eneste vindere er det militær-finansielle kompleks.

Ud over vestlige våben til Ukraine og Israel kan man udlede af dagens ukrainske angreb inde i Rusland, at et af formålene med angrebet på Belgorod er at få Rusland til at svare igen på en måde, der “retfærdiggør” direkte NATO-involvering i dette

område og mobilisering direkte mod Rusland. Det scenarie garanterer Tredje Verdenskrig. Rusland har gentagne gange gjort det klart, at militære operationer inde i Rusland udgør en rød linje.

Ved årets udgang er endnu en handling bemærkelsesværdig i den positive retning. Den Sydafrikanske Republik har anlagt sag ved Den Internationale Domstol (IJC) for at fordømme Israel på grund af folkedrab på palæstinenserne. Det giver en særlig mulighed for efterforskning og for at fremlægge ubestridelige historiske og aktuelle beviser for de afskyelige forseelser, som den israelske regering og hemmelige personer og grupperinger har begået.

Sydafrika har en særlig moralsk autoritet til at gøre dette, i kraft af dets erfaring med kolonialismens forbrydelser og dets afskaffelse af apartheid. En note: Den Internationale Domstol (IJC) må ikke forveksles med Den Internationale Forfatningsdomstol (ICC), som er en konstruktion, der skal undergrave retfærdigheden. IJC er tilknyttet FN og kaldes ofte "verdensdomstolen".

Disse skelsættende begivenheder bekræfter nødvendigheden af, at kræfter fra alle områder af samfundet går sammen om at tage ansvar for menneskehedens fremtid. Det betyder fra den Globale Majoritet, anti-krigs "fredsbevægelsen", sammenslutninger, der repræsenterer produktionssektorer – fagforeninger, landmænd, studerende, alle andre – til en udvidet handling for at trække verden tilbage fra det Globale NATO-galskab, der nu er på randen af at udløse Tredje Verdenskrig. Den Internationale Fredskoalition eksisterer netop med dette historiske formål for øje.

Foto: @clashreport X page

At smede sværd om til plovjern: Frigør ressourcerne fra det militær-finansielle kompleks til menneskelig fremgang

Ikke korrekturlæst

29. december 2023. De enorme mængder af penge, tid, ressourcer og menneskelig arbejdskraft og opfindsomhed, der hvert år spildes på militære udgifter, er ufattelige. Opretholdelsen af en udenrigspolitik baseret på overherredømme og dominans fører til ødelæggelse i hele verden og forfald i hjemlandet.

Konceptet med at "smede sværd om til plovjern" er nu mere relevant end nogensinde. Denne omlægning repræsenterer en strategisk drejning af det militære-finansielle-industrielle kompleks i retning af at producere højteknologiske produkter, der er afgørende for områder som infrastruktur, produktion, fusionsforskning og rumvidenskab. Som vi har rapporteret, kunne de enorme summer, der er spildt siden begyndelsen af den "globale krig mod terror" i 2001, have bygget et landsdækkende amerikansk netværk af højhastighedstog, kontinental vandforvaltning baseret på den foreslåede Nordamerikanske Vand- og Energialliance, adskillige atomkraftværker, eksperimentelle (eller nu kommercielle) fusionsreaktorer og nok rummoduler til at påbegynde seriøst permanent arbejde på Månen.

Vi har ikke disse ting i dag, og det er på grund af dårlige valg, der er truffet gennem årtier, og de kulturelle fejl, der gør det muligt at træffe disse tåbelige beslutninger.

Som præsident Eisenhower bemærkede i 1953: "Hver eneste kanon,

der fremstilles, hvert eneste krigsskib, der søsættes, hver eneste raket, der affyres, er i sidste ende et tyveri fra dem, der sulter og ikke får mad, dem, der fryser og ikke får tøj på... Det tærer på sine arbejderes sved, på sine videnskabsmænds genialitet, på sine børns håb.”

Den produktive kapacitet, der i øjeblikket skaber de våben, som Israel ødsler væk i sin militære operation for at fordrive palæstinenserne fra Gaza, kunne i stedet bruges til at udvikle Oase Planens kanaler, afsaltning, kunstvanding og energiinfrastruktur og dermed vinde en krig mod ørkenen og underudviklingen.

Tænk på verdenssituationen i dag: Forsvarere af “demokratiet” i USA arbejder på at forhindre amerikanske borgere i at stemme på den førende udfordrer til den nuværende præsident, USA presser på for, at G7 i februar erklærer, at de vil beslaglægge de 300 milliarder dollars i indefrosne russiske aktiver, Israel er anklaget af Sydafrika ved Den Internationale Domstol, og den vestlige presse forbereder deres læsere på den uundgåelige dårlige nyhed (som læserne af denne publikation længe har kendt til) om, at det ikke er lykkedes at “besejre” Rusland.

Tiden er moden til en verdensomspændende recalibrering af værdier, til et skift i de politikker, der styrer nationale og sociale beslutninger. Det er på tide at fremme og handle på friheden til at gøre det gode!

Foto: U.S. Army photo by Capt. Dan Yarn

Det er på tide at gøre op med det militær-finansielle kompleks

Den 29. december 2023. De daglige nyheder ligner i stigende grad en nekrolog for den vestlige verden med flere nye fiaskoer, pinligheder eller deciderede katastrofer. Den 27. december annoncerede Biden-administrationen endnu en finansieringspakke til Ukraine på trods af det velkendte faktum, at denne konflikt ikke kan vindes og har været en katastrofe for Ukraine og NATO-landene som helhed. Det Hvide Hus leder nu efter en vej ud af dette, som diskuteret i en nylig artikel i Politico, da Ukraine er ved at løbe tør for tropper og materiel, og USA er ved at løbe tør for politisk støtte.

Det er tydeligt, at den igangværende blodige massakre i Gaza, som begås af Israel med støtte fra USA – og som truer med at eskalere konflikten til hele regionen og videre endnu – nu indtager en central plads. Denne konflikt bliver i stigende grad anerkendt som et folkemord og vil kun yderligere nedbryde Israels sikkerhed og status i verden i fremtiden. De seneste afstemninger i FN's Generalforsamling viser, at verdensopinionen hurtigt har bevæget sig i retning af et krav om en betingelsesløs våbenhvile, en holdning, som kun nogle få udvalgte nationer stadig afviser.

Ikke alene er dette en fejlslagen politik og strategi – ligesom strategien i Irak, Afghanistan, Syrien og Libyen tidligere var fejlslagen – men konflikten i Gaza understreger med store, røde bogstaver, hvor fuldstændig miskrediteret det vestlige lederskab i verden er i dag, og det er svært at undervurdere, hvor dramatisk denne ændring vil være i de kommende år og årtier. I et interview den 27. december opsummerede den tidligere amerikanske diplomat Chas Freeman

effekten på USA's image efter denne konflikt: "Resten af verden vil opfatte det som et stort hykleri."

Men det er ikke alt. Ud over at fremme nedslagtningen af titusinder og hundredtusinder af liv i disse barbariske geopolitiske krige, alt imens man skubber verden i retning af en global konfrontation mellem førende atomare supermagter, befinder den vestlige verden sig selv i en tilstand af økonomisk og politisk kollaps.

Raseriet over den amerikanske statsgæld nægter stædigt at forsvinde, og på trods af bestræbelserne på at lukke Federal Reserves seneste mulighed for udlån og annoncere en "blød landing" efter den seneste inflation, er nødlånene til bankerne gået i den modsatte retning. Desuden fortsætter de urealiserbare tab i de vestlige banker med at vokse ukontrollabelt, som en tikkende bombe, der ligger frit fremme i lokalet og venter på at eksplodere. Der er ingen tvivl om, at situationen varsler en regulær tsunami.

Den transatlantiske økonomi er bankerot, som enhver, der bare er en smule involveret i produktion af fysiske varer – eller bare forsøger at leve – kan fortælle dig. De vestlige nationer, som kom ud af Anden Verdenskrig med en mission om at genopbygge verden og skabe en varig fred, er i stigende grad blevet opslugt af et monster, som har fået forskellige navne og titler gennem årene. EIR har for nylig kaldt det for det militær-finansielle kompleks, hvilket er indlysende, hvis man ser på de sidste 30 års militærudgifter alene i USA.

Mens de militære udgifter i 1990'erne lå på ca. 4 billioner dollars, voksede de i det første årti af det 21. århundrede til ca. 6,5 billioner dollars med fremkomsten af "krigen mod terror" og de øvrige udskejelser efter 11. september. I det andet årti, som nu inkluderer operationerne i Libyen og Syrien (blandt andre), voksede dette tal til over 8 billioner dollars. Hvis man tilføjer de nuværende eventyr i Ukraine, Israel og oprustningen mod Kina, er USA's militærudgifter nu

på vej mod 1,8-1,9 billioner dollars i finansåret 2023-24. Mens USA's statsgæld voksede fra 1 billion dollars til 5,5 billioner dollars mellem 1977-2001, voksede den til over 32 billioner dollars mellem 2001-2023, i det samme tidsrum!

Denne kolos suger blodet ud af de vestlige økonomier, øger statsgælden og ødelægger produktivt, værdifuldt arbejde – uden at nævne, at den tager liv og spreder konflikter over hele verden. Kan det være tydeligere, at der er brug for en anderledes politik?

Det er på tide at gøre en ende på dette militær-finansielle kompleks og omstille det til verdens berettigede behov nu og i fremtiden: industri, landbrug, infrastruktur og videnskabelige fremskridt, som gavner den generelle velfærd. EIR's rapport fra 14. december "Turn the Military-Financial Complex to Useful Production" skitserer, hvordan dette kan gøres, og kan blive et samlingsråb for den slags forandring, der er tvingende nødvendig for at få verden væk fra sin nuværende kurs og afværge en verdenskrig.

Den Internationale Fredskoalition, som mødes på fredag, leder denne indsats. Deltag og fortsæt med at give den styrke.

Foto: Credit @DefenceU X page.

**Klip kreditkortet på 34
billioner dollars i
småstykker – gør Amerika godt**

igen

Den 27. december 2023 (EIRNS) – I næste uge overtager Rusland formandskabet for BRIKS i 2024, og fem nye lande – Egypten, Etiopien, Iran, Saudi-Arabien og De forenede arabiske Emirater – bliver fuldgældige medlemmer den 1. januar. Atlantic Council har allerede etableret en såkaldt “Dollar Dominance Monitor”, som afspejler deres centrale frygt for, at BRIKS-10 uundgåeligt vil af-dollarisere og lave finansielle arrangementer i forbindelse med den faktiske handel i den fysiske økonomi. Fantasispillet om en dollar, udstedt af et land med en gæld på 34 billioner dollars – og en gæld, der stiger med tiltagende hastighed – er overstået. Det er tid til at klippe landets kreditkort over.

Men befolkningens forarmelse efter årtiers dominans af et postindustrielt samfund er ikke så let at håndtere. Selvom Gazastriben ikke er det eneste tilfælde af påtvungen tilbagestående, er Israel først nu ved at opdage, at det at ruinere sin nabo har skabt en alvorlig trussel om invasion. Før den 7. oktober 2023 og i mindst de sidste 17 år har Israel – mere og mere domineret af en klike, der er fast besluttet på at ødelægge jødedommen og forvandle den til en blod-og-jord-kult – kontrolleret og administreret Gaza med foragt. Forarmelsen, livet på kanten, underernæringen, manglen på ferskvand osv. har krævet sin pris. En simpel faktor, manglen på tilstrækkelig antibiotika, der får Gaza-boerne til at behandle infektioner med minimale doser, har resulteret i antimikrobielt resistente infektioner indlejret i selve Gaza-landet. Israelske soldater bliver nu smittet med en dødelig svamp, og det første kendte dødsfald blev rapporteret i denne uge. Gazas invasion af Israel er på forfærdelig ironisk vis begyndt.

Endnu værre er det, at den voldsomme sult, mangel på ernæring og voksende hungersnød blandt Gazas 1,9 millioner fordrevne mennesker, kombineret med dårligt vand, utilstrækkeligt husly

om vinteren og stigende mængder kloakvand og menneskeligt affald har skabt en enorm petriskål af ynglende organismer, som stadig mangler navne. Den nuværende svampeinvasion ind i Israel fra Gaza er blot den ene fjende, hvis navn er kendt. Var det nødvendigt at komme til dette punkt for at indse, at det at ruinere sin nabo ikke giver en lykkelig slutning?

Hvordan er det så muligt, at den Globale Majoritet af lande rundt om i verden har optimisme, har håb? Hjulene drejer ikke bare for "af-dollarisering", men for "fattigdomsbekæmpelses"-projekter, bevist af USA's TVA-model og fejret af Kinas massive infrastrukturprojekter. At føre USA's længe forarmede sydstater ind i det 20. århundrede, eller at føre over 800 millioner kinesere ud af alvorlig fattigdom, er svært at afvise. Dagens møder og kontrakter mellem Indien og Rusland, Iran og Rusland, Afghanistan og Iran, Egypten og Iran, etc., og Egyptens, Etiopiens, Saudi-Arabiens og De forenede arabiske Emiraters planer for næste uges BRIKS-aktiviteter, vil ikke blive afsporet af bestikkelse eller afpresning. "Bælte- og Vej"-projekterne er reelle og udgør en vej ud af fattigdom. Det nytter ikke at skære tænder over den koloniale, påtvungne tilbageståenheds bortgang. Gør Amerika godt igen.

De sjæle, der for nylig er omkommet i Israel og Gaza, og dem, der fordømmes af hver dag med passivitet, fortjener intet mindre.

Foto: CC BY-SA 3.0 Nick Youngson / Alpha Stock Images

Befri Barghouti! Rens LaRouches navn!

Den 26. december 2023 (EIRNS) – “I praktisk talt alle de store lande i verden, hvor udviklingen i dag er vellykket – frem for alt Indien og Kina – er der tilhængere af LaRouche. De har brugt hans tanker og ideer til at skabe deres økonomiske mirakler. Det er principperne for fysisk økonomi, som LaRouche er fortæller for, der i dag ligger til grund for det kinesiske økonomiske mirakel, og som udgør fundamentet for Indiens økonomiske politik ...”

Den respekterede russiske fysiske økonom Sergej Glazyev, der i dag er minister med ansvar for integration og makroøkonomi i Den eurasiske økonomiske Kommission, fremsatte denne bemærkning i 2022 om Lyndon LaRouches økonomiske skrifter og ideer. Udtalelser fra indiske og kinesiske forskere er, selvom de måske ikke er så stærke som Glazyevs, enige i hans klare vurdering. Men i USA, med undtagelse af nogle landbrugsorganisationer, mange individuelle lovgivere og en håndfuld økonomer eller bankfolk, er Lyndon LaRouches fremskridt inden for videnskaben om fysisk økonomi – den faktiske økonomi, som Den amerikanske Frihedskrig etablerede, i modsætning til den imperiale doktrin, som Adam Smith forfægtede i sin *The Wealth of Nations* – ukendt eller ikke værdsat.

Denne frygtssomme censurering af LaRouches økonomiske ideer er ved at give bagslag, efterhånden som BRIKS-nationerne, og de, der ønsker at tilslutte sig denne sammenslutning, bliver vidne til, at problemet, f.eks. i NATO's krig mod Rusland i Ukraine, er, at disse nationer, på trods af et krigsbudget på en billion dollars i USA og voksende krigsbudgetter i både transatlantiske og “trilaterale” nationer (såsom Japan), mangler den produktive kapacitet og viljen, såvel som de produktive færdigheder, til at udkonkurrere Rusland og Kina.

Ved at ignorere den fysiske økonomi, og den plan for overlevelse og velstand, som LaRouche og hans medarbejdere har skitseret i det sidste halve århundrede, har USA forspildt sin position som den mest produktive nation i verdenshistorien.

Det Nye Testaments Markusevangelium, kapitel 6, fortæller os om en samtale mellem Jesus og hans disciple. "Jesus sagde til dem: .»En profet er ikke miskendt undtagen i sin hjemby og blandt sine slægtninge og i sit hus.«" Selvom LaRouche faktisk sad fængslet i fem år og aldrig er blevet frifundet for den forbrydelse, han fejlagtigt blev anklaget for, var det ikke primært LaRouches ulykke, men derimod USA's, de transatlantiske nationers og ofrene for den permanente krigsførelse, der blev udløst efter Berlin-murens fald i 1989. Der var en dybere effekt og implikation i at forbyde LaRouches ideer fra USA's uddannelsesmæssige og politiske institutioner, for at nedgøre dem i det amerikanske folks øjne som helhed. LaRouche skriver:

"Overvej det faktum, at historien, som vi kender den i dag, har været domineret af cyklusser af sammenbrud og, nogle gange, i bedste fald, genopretning. Hvordan kan vi derfor nu være sikre på, at selv hvis vi redder menneskeheden fra virkningerne af det globale finansielle og pengepolitiske kollaps, der er på vej, med de foranstaltninger, som jeg har foreslået, at vores således genoplivede civilisation ikke vil begynde at glide tilbage, en generation eller to senere, ind i en ny runde af sammenbrud, et kollaps, der måske er endnu værre end det, der truer os i øjeblikket, et kollaps, som dine børn eller børnebørn skal lide under? ... [D]e fleste af de gamle kulturer, vi har været i stand til at identificere, var dem, der kastede sig ud i en langvarig mørk tidsalder, en mørk tidsalder forårsaget af et dominerende, karakteristisk, internt træk ved selve kulturen. Der har trods alt været moralsk underlegne kulturer, og mange af dem forårsagede deres egen ødelæggelse af netop den årsag."

Disse ord er taget fra Lyndon LaRouches "Jesus Christ and

Civilization", skrevet i 2000, og er særligt passende i denne krisetid, denne vinter med vores misfornøjelse. Som pastor Munther Issac prædikede i sine juleprædikener fra Betlehem, er Jesus denne jul at finde under murbrokkerne i Gaza – begravet, men i live. Ideernes magt er større, højere, end fyrstedømmers og magthaveres, mørkets kræfters og de hovne kongers magt i det høje. Det kan godt være, at det mest modbydelige mord ikke bliver forhindret i Gaza i dette øjeblik, men det betyder ikke, at vi er magtesløse over for det.

I 2004, da palæstinenserens leder Yasser Arafat døde af enten naturlige eller unaturlige årsager, sagde LaRouche i en tale til en argentinsk og peruviansk offentlig begivenhed: "Der sidder en mand i et israelsk fængsel, som, hvis [Israels premierminister Ariel] Sharon ønskede det, og hvis USA ville presse Sharon til det, kunne trækkes ud af fængslet som en forhandlingspartner med Sharon for at skabe eller forhandle en form for fred mellem palæstinenserne og israelerne. Hvis de blev enige om acceptable vilkår, ville det på en måde bringe krisen i hele Sydvestasien ind i en form for orden... Det vil vi naturligvis arbejde for." I går fornyede Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche opfordringen til, at denne mand, Marwan Barghouti, skulle løslades fra fængslet. Jacques Cheminade, leder af partiet Solidarité et Progrès i Frankrig, gav denne vurdering:

"Ifølge forskellige kilder i de palæstinensiske befrielsesbevægelser kan kun en løsladelse af Marwan Barghouti fra de israelske fængsler skabe betingelserne for fred i regionen... Han havde støttet Oslo-aftalerne (1993-95) og mødte derefter modstand fra Hamas i dette spørgsmål. Men nu har Hamas korrigeret sig selv [med hensyn til Israels eksistens], startende i 2018, under indflydelse af Yahya Sinwar, som før da var i fængsel med Bargouthi.

"Hamas har ikke formelt anerkendt eksistensen af en israelsk stat, men har ... opfordret til en palæstinensisk stat inden for grænserne fra 1967. Det betyder en de facto-ankendelse af

Israel uden for (den grænse). Derfor, både for Barghouti og i princippet Hamas, er de tre politiske spørgsmål, der er tilbage, når Israels eksistens er anerkendt:

“1) Østjerusalems status, som alle palæstinensere ønsker at se som deres hovedstad;

“2) Tilbagevendelse af de palæstinensiske familier, der blev smidt ud under Nakba;

“3) Fordrivelse af de israelske bosættere fra Vestbredden.

“Barghouti taler perfekt hebraisk og er respekteret af en del af den israelske efterretningstjeneste.”

Vi må også afsløre krigens ondskab, som pave Frans foreslår, ved at nævne navnene på dødens købmænd, som i vores forsknings- og udgivelseskampagne mod det militær-industrielle-finansielle kompleks. Når vi gør dette, vil vi kaste det nødvendige lys over årsagerne til det, de allerede ser som Kong Charles' gennemskuelige sofisteri og hans affolkningsdagsorden, som dukkede op igen den 24. december. I det, der var falbudt som “en juletale”, kunne Charles ikke dy sig for at misbruge lejligheden til at fremme anglofærens dagsorden for død.

En blogger ved navn Jordan Schachtel skrev i en artikel med titlen “WEF King Charles Uses Christmas Message To Advance Climate Narrative” og undertitlen “Royal Levels of Hypocrisy”: “Mandag tilegnede kong Charles III, som vi nogle gange kalder ‘WEF (World Economic Forum) King’ (fordi han er en af verdens mest prominente anti-mennesker), en stor del af kongefamiliens årlige juleudsendelse til klimafortællingen.... “I min levetid har jeg været så glad for at se en voksende bevidsthed om, hvordan vi skal beskytte Jordan og vores naturlige verden som det ene hjem, vi alle deler,” sagde Charles, der har fungeret som konge siden september 2022. ... Under den del af hans tale, der handlede om klimaet, blev der vist videooptagelser af Charles, der fuldt ud antog den “hvide frelser”-rolle i

Afrika. Men det depraverede anti-menneske er en erklæret fortaler for affolkning og har ved flere lejligheder krævet robuste foranstaltninger til befolkningskontrol i udviklingslandene.”

De breve, der blev skrevet som svar på dette opslag, var i overvældende grad [vrede]...

Til denne vrede må vi nu knytte, ikke blot tanker, men overvejelser om de konkrete alternativer, der skal foreslås til det vanvid og den dårskab, der ellers vil sejre, som det så ofte er sket i fortiden, som LaRouche påpeger. Løsladelsen af Barghouti; inddragelsen af Sydvestasien i en “Oase-plan” som et ønske fra BRIKS- og BRIKS-Plus-nationerne; og vedtagelsen af initiativet “Sværd til plovjern”, som Helga Zepp-LaRouche for nylig bekendtgjorde, er kun en del af det arsenal af ideer, der er til rådighed for dem, der har det, som den myrdede Yitzhak Rabin kaldte “modet til at ændre sine aksiomer.” Profeten Esajas (2:4) sagde det – “De skal smede deres sværd om til plovjern, og deres spyd til vingårdsknive. Folk skal ikke løfte sværd mod folk, og de skal ikke mere oplæres til krig”.

Gaza er i dag blevet verdens moralske kompas

Ikke korrekturlæst

25. december 2023 (EIRNS) – Læs nedenfor uddrag af den indtrængende prædiken, der blev holdt den 23. december 2023 af pastor Dr. Munther Isaac, præst i den evangelisk-lutherske julekirke i Betlehem. Dr. Isaac, en palæstinensisk kristen præst og teolog, udformede og placerede en nu berømt krybbe af

Kristus i murbrokkerne i sin kirke, og han var en del af en delegation af religiøse ledere fra Betlehem, som besøgte Washington, D.C. i slutningen af november med et åbent brev til præsident Biden og amerikanske kongresmedlemmer, hvori han krævede: "Vi ønsker en konstant og omfattende våbenhvile. Ikke flere døde. Ikke mere ødelæggelse."

Hvis du vil vide, hvad du og andre kan gøre for at stoppe denne igangværende forbrydelse mod menneskeheden og ikke være medskyldig i den, så genlæs Helga Zepp-LaRouches julebudskab, Omdan sværd til plovjern! og Schiller Instituttets redegørelse Det militær-finansielle kompleks er pumpet op af blodpenge fra krige.

+++++

Kristus i murbrokkerne: En klagesangens liturgi

Vi er vrede...

Vi er knuste...

Dette skulle have været en tid med glæde; i stedet sørger vi. Vi er bange. 20.000 er dræbt. Tusindvis ligger stadig under murbrokkerne. Tæt på 9.000 børn dræbt på de mest brutale måder. Dag efter dag efter dag. 1,9 millioner fordrevne! Hundredtusinder af hjem blev ødelagt. Gaza, som vi kender det, eksisterer ikke længere. Dette er en tilintetgørelse. Et folkemord.

Verden ser på; kirkerne ser på. Gazaborgerne sender livestreamede billeder af deres egen henrettelse. Måske bekymrer verden sig? Men det fortsætter...

Vi spørger, om dette kan være vores lod i Betlehem? I Ramallah? I Jenin? Er det også vores skæbne?

Vi er plaget af verdens tavshed. Lederne af de såkaldte "frie" lande stod i kø efter hinanden for at give grønt lys til dette folkemord på en fanget befolkning. De dækkede over det. Ikke

alene sørgede de for at betale regningen på forhånd, de tilslørede sandheden og sammenhængen og gav politisk dække. Og endnu et lag er blevet tilføjet: det teologiske dække, hvor den vestlige kirke træder ind i rampelyset...

I vores terminologi i Palæstina taler vi om imperiet. Her konfronterer vi imperiets teologi. En forklædning for overlegenhed, overherredømme, "valgfrihed" og berettigelse. Nogle gange får den et pænt dække ved at bruge ord som mission og evangelisering, opfyldelse af profetier og udbredelse af frihed og frisind. Imperiets teologi bliver et kraftfuldt redskab til at maskere undertrykkelse under dække af guddommelig sanktion. Den deler folk op i "os" og "dem". Den dehumaniserer og dæmoniserer. Den taler om et land uden mennesker, selv når de ved, at landet har mennesker – og ikke bare hvilke som helst mennesker. Den opfordrer til at tømme Gaza, ligesom den kaldte den etniske udrensning i 1948 for "et guddommeligt mirakel." Den opfordrer os palæstinensere til at tage til Egypten, måske Jordan, eller hvorfor ikke simpelthen havet?...

Denne krig har bekræftet for os, at verden ikke ser os som ligeværdige. Måske er det farven på vores hud. Måske er det, fordi vi er på den forkerte side af den politiske ligning. Selv vores slægtskab i Kristus beskyttede os ikke. Som de sagde, hvis det kræver drab på 100 palæstinensere at få ram på en enkelt " Hamas-militant", så må det være sådan! Vi er ikke mennesker i deres øjne. (Men i Guds øjne... ingen kan fortælle os, at vi ikke er det!)

Hykleriet og racismen i den vestlige verden er gennemsigtig og rystende! De tager altid palæstinenserne ord med mistro og forbehold. Nej, vi bliver ikke behandlet lige. Men den anden side anses næsten altid for at være ufejlbarlig, på trods af en klar historik med misinformation!

Til vores europæiske venner. Jeg vil aldrig nogensinde høre jer belære os om menneskerettigheder eller international lov

igen. Vi er ikke hvide – det gælder ikke for os ifølge jeres egen logik...

I skyggen af imperiet gjorde de kolonisatoren til offer, og den koloniserede til aggressor. Har vi glemt, at staten blev bygget på ruinerne af de selvsamme gazaneres byer og landsbyer?

Vi er oprørte over kirkens medvirken. Lad det være klart: Tavshed er medskyld, og tomme opfordringer til fred uden våbenhvile og ophør af besættelse, og de overfladiske ord om empati uden direkte handling – er alle under banneret af medskyld. Så her er mit budskab: Gaza er i dag blevet verdens moralske kompas. Gaza var helvede på jord før den 7. oktober.

Hvis du ikke er rystet over det, der sker; hvis du ikke er rystet i din grundvold – så er der noget galt med din menneskelighed. Hvis vi som kristne ikke er oprørte over dette folkemord og over, at Bibelen bruges som våben til at retfærdiggøre det, er der noget galt med vores kristne vidnesbyrd, og det går ud over evangeliets troværdighed!

Hvis du undlader at kalde dette et folkemord. Det er din egen skyld. Det er en synd og et mørke, du villigt omfavner.

Nogle har ikke engang opfordret til en våbenhvile...

Jeg har ondt af dig. Vi skal nok klare os. På trods af det enorme slag, vi har været udsat for, vil vi komme os. Vi vil rejse os igen midt i ødelæggelsen, som vi altid har gjort som palæstinensere, selvom dette er langt det største slag, vi har modtaget i lang tid.

Men igen, for dem, der er medskyldige, har jeg ondt af jer. Vil I nogensinde komme jer over dette?

Jeres velgørenhed, jeres chokerende ord EFTER folkemordet, vil ikke gøre nogen forskel. Ord om beklagelse vil ikke være tilstrækkeligt for jer. Vi vil ikke acceptere din undskyldning

efter folkedrabet. Hvad der er blevet gjort, er blevet gjort. Jeg vil have dig til at se dig selv i spejlet og spørge: Hvor var jeg?

I Gaza i dag er Gud under murbrokkerne. Og i denne juletid, hvor vi leder efter Jesus, er han ikke at finde på Roms side, men på vores side af muren. I en hule, sammen med en simpel familie. Sårbar. Overlever med nød og næppe og på mirakuløs vis en massakre. Blandt en flygtningefamilie. Det er her, Jesus findes.

Hvis Jesus blev født i dag, ville han blive født under murbrokkerne i Gaza.

Når vi forherliger stolthed og rigdom, er Jesus under murbrokkerne.

Når vi stoler på magt, styrke og våben, er Jesus under murbrokkerne.

Når vi retfærdiggør, rationaliserer og teologiserer bombningen af børn, ligger Jesus under murbrokkerne...

Denne krybbe er vores budskab til verden i dag – og det er ganske enkelt dette: Dette folkemord skal stoppe NU. Lad os gentage til verden: STOP dette folkedrab NU.

Det er vores opfordring. Det er vores appel. Dette er vores bøn. Hør, åh Gud. Amen.

Foto: Evangelical Lutheran Christmas Church in Bethlehem. CC.Ray in Manila. Inset: Pastor Rev. Dr. Munther Isaac. Credit Rev. Dr. Munter Isaac X page

Velsignede er fredsstifterne: Retfærdighed kommer fra fremtiden

Ikke korrekturlæst

24. december 2023 (EIRNS) – På denne dag, hvor de kristne fejrer Jesu fødsel i Betlehem, er der ikke meget jubel i byen. De normalt festlige marcher i byen er aflyst til fordel for mere dystre udtalelser om den forfærdelige ødelæggelse, palæstinenserne oplever i øjeblikket, i Israels selvdestruktive overreaktion på Hamas-angrebet den 7. oktober fra Gaza.

“Salige er de barmhjertige, for de skal møde barmhjertighed,” sagde Jesus ifølge Matthäusevangeliet. “Salige er de, der stifter fred, for de skal kaldes Guds børn.”

Tidligt om morgenen den 20. december landede et russisk Special fly fra den russiske Special Flight Squadron i Dulles International Airport i Washington, D.C., (<https://eir.news/2023/12/news/one-day-after-russian-diplomatic-visit-to-washington-new-york-times-reports-on-russias-willingness-to-negotiate/>), hvor det blev i mere end 55 timer, før det lettede den 22. december.

Der har ikke været nogen offentlig anerkendelse af, hvem der var ombord på flyet, eller formålet med besøget på højt niveau. Men timingen af besøget, samt offentliggørelsen dagen efter af en stor {New York Times}-artikel om Putins villighed til at forhandle om en afslutning på konflikten i Ukraine, får os til at stille spørgsmålet: Er Ukraine-konflikten ved at nærme sig sin afslutning?

Artiklen siger, at den mislykkede ukrainske modoffensiv, den faldende støtte blandt NATO-nationerne og den alvorlige

Gaza-situationen tilsammen "skaber et gunstigt øjeblik for en aftale."

Et kommende diplomatisk samarbejde gør Ruslands formodede internationale isolation til skamme: Den indiske udenrigsminister Subrahmanyam Jaishankar vil besøge Rusland (<https://eir.news/2023/12/news/indian-minister-to-visit-russia/>) i løbet af 25.-29. december 2023. Jaishankars dagsorden omfatter drøftelse af økonomisk samarbejde og møder med Sergey Lavrov og det russiske udenrigsministerium.

I mellemtiden har den islamiske revolutionsgarde i Iran hævdet (<https://eir.news/2023/12/news/iran-warns-us-trapped-in-red-sea/>), at USA og dets allierede "snart bliver nødt til at vente på, at Middelhavet, Gibraltar og andre vandveje bliver lukket for dem", efter houthiernes tiltag for at kontrollere adgangen til Det Røde Hav. Selvom en lukning af Gibraltar næppe er lige så let som Yemens forsøg på at kontrollere adgangen til Det Røde Hav, kan selv delvise trusler mod skibsfarten medføre store stigninger i forsikringspræmierne og påvirke den globale handel betydeligt med afledte effekter på priserne for luftfragt.

Desuden har briterne, der er rædselsslagne for, at der skal udbryde fred i Latinamerika, ikke kun sendt diplomatiske styrker, men nu et flåde fartøj (<https://eir.news/2023/12/news/uk-re-deploys-warship-to-guyana-amid-territorial-dispute/>) for at opildne til konflikt i regionen. Efter mødet den 14. december, hvor præsidenterne for Venezuela og Guyana blev enige om ikke at bruge magt for at løse deres grænsestrid, sendte briterne først ministeren for de amerikanske og caribiske oversøiske territorier David Rutley til Guyana den 18. december for at "bekræfte sin støtte til Guyana på det første ministerbesøg til landet fra en G7-nation, siden det venezuelanske regime har fornyet sit krav på grænsen til Essequibo-regionen," som det hedder i Storbritanniens pressemeddelelse. Rutley ville "understrege utvetydig opbakning til Guyanas territoriale

integritet.” Nu sender briterne et patruljefartøj, HMS Trent, for at gennemføre øvelser med “regionale allierede og Commonwealth-partner Guyana senere på måneden.”

Verden er træt af krig! Der er brug for en anden retning. “Lad jeres lys skinne for mennesker, så de kan se jeres gode gerninger.”

Det er på tide at omdanne den oppustede, ødsle og dødbringende industrielle del af det amerikanske militær-finans-industrielle kompleks til gode formål ved at omdanne den til nyttig produktion, som diskuteret i denne {EIR}-rapport. (<https://eir.news/2023/12/turn-the-military-financial-complex-to-useful-production/>)

“Det er endnu ikke for sent,” minder Helga Zepp-LaRouche os om i sit julebudskab “Gør sværd til plovjern.”(<https://schillerinstitute.com/blog/2023/12/21/turn-swords-into-plowshares/>)

Hun skriver:> Vi er nødt til at erstatte krigsråbene om stadig “flere våben” med en tilbagevenden til diplomati og ideen om, at vi kan – og skal – løse alle konflikter gennem forhandling, hvis vi skal undgå at ende i en global atomkrig og en atomvinter, som ville udslette al erindring om menneskehedens eksistens.

> I stedet for grådigheden hos spekulanterne i MIFC, Wall Street og City of London, hvis høje profitrater er afhængige af på, at skatteydernes penge hældes i nye krige, må vi forsvare befolkningens eksistentielle interesser: Landmændenes, de små og mellemstore virksomheders, lokomotivførernes, bagernes osv. interesser.

I har hørt, at der er sagt: >Øje for øje og tand for tand.< Men jeg siger jer, at I ikke må sætte jer til modværge mod den, der vil jer noget ondt. Men slår nogen dig på din højre kind, så vend også den anden til. Og vil nogen ved rettens

hjælp tage din kjortel, så lad ham også få kappen. Og vil nogen tvinge dig til at følge ham én mil, så gå to mil med ham. Giv den, der beder dig; og vend ikke ryggen til den, der vil låne af dig.

I har hørt, at der er sagt: ›Du skal elske din næste og hade din fjende.‹ Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender, og bed for dem, der forfølger jer, for at I må være jeres himmelske faders børn; for han lader sin sol stå op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige. Hvis I kun elsker dem, der elsker jer, hvad løn kan I så vente? Det gør tolderne også. Og hvis I kun hilser på jeres brødre, hvad særligt gør I så? Det gør hedningerne også. Så vær da fuldkomne, som jeres himmelske fader er fuldkommen!

Matthæus kapitel 5

Billede: *Adoration of the Shepherds* by Dutch painter Matthias Stomer, 1632

En moralsk test for verden

17. dec. 2023 (EIRNS) – Dødstallet i Gaza er nu steget til over 18.000, men det tal kan hurtigt blive overskygget af en voksende sundhedskrise, som er ved at nå katastrofale proportioner. “Den perfekte storm for sygdom er begyndt. Nu handler det om, hvor slemt det bliver,” udtaler James Elder, talsmand for FN’s Børnefond (UNICEF).

Gazas befolkning bliver presset sammen i mindre og mindre områder i den sydlige del af Gazastriben, hvor der er stadig mindre adgang til toiletter, brusebade eller drikkevand af nogen art – netop som den kolde årstid nærmer sig. Antallet af sygdomme stiger over hele linjen, og ernæringsniveauet

styrtdykker. I mellemtiden fortsætter Israel sine bombardementer af den overvejende civile befolkning. Hvor er menneskerettighedsforkæmperne? Hvem forsvarer uskyldige liv?

Denne virkelighed, sammen med et stigende globalt pres, rammer de vestlige lande, som har vendt det blinde øje til Israels uhyrlige handlinger. Det kunne ses i sidste uges afstemning i FN's Generalforsamling, hvor 153 nationer stemte for en øjeblikkelig våbenhvile, mens kun 10 var imod. En anden indikation er de modbydelige dækhistorier, som er blevet udsendt af europæiske og vestlige regeringer, hvor de forsøger at forsvare sig over for den voksende globale opinion, der klart ser dette som et folkemord. Den seneste udgave er skrevet af udenrigsministrene fra Storbritannien og Tyskland i en artikel i London Sunday Times, hvor de forsøger at overbevise verden om, hvorfor opfordringer til en øjeblikkelig våbenhvile er en dårlig idé. En øjeblikkelig våbenhvile, "der hurtigt kollapser i yderligere vold, vil kun gøre det sværere at opbygge den tillid, der er nødvendig for fred," skriver de. Hvis den slags dobbeltspil ikke ændres, er Vestens lederskab i verden i realiteten forbi.

Et kontrapunkt blev leveret af Kinas FN-ambassadør, Zhang Jun, som skar igennem hykleriet den 15. december og viste, hvordan ægte statsmandskunst ser ud. I sin tale under den udvidede debat om FN's generalforsamlings resolution om våbenhvile, der blev vedtaget den 12. december, sagde Zhang: "Slogans ladet af moralsk overlegenhed om menneskerettigheder, humanisme og beskyttelse af kvinder og børn og hvad ved jeg, som nogle mennesker plejede at udspy, har nu pludselig taget en absurd drejning." Og nu, tilføjede han, "er selv den mest basale våbenhvile blevet en bitter pille, der er for ubehagelig for dem at sluge."

International lov skal gælde lige for alle, understregede ambassadør Zhang, også for palæstinenserne. Israel-Palæstina-konflikten er en "stresstest for menneskehedens samvittighed", og en våbenhvile må være det altoverskyggende omdrejningspunkt

og det internationale samfunds fælles mål.

Som en mor til en dræbt IDF-soldat sagde: At opnå retfærdighed er ikke det samme som at opnå fred. Nogle gange er det nødvendigt med en anden hensigt.

Den anden hensigt er i sidste ende at skabe et andet paradigme for denne region og verden – og det skal gå hurtigt. Der er et øjeblikkeligt behov for en våbenhvile, hvor man insisterer på, at alle liv er værdifulde – også dem, vi ikke altid er enige med, eller som har gjort os uret. Dette kan bane vejen for gennemførelsen af en to-statsløsning, parret med planer for den nødvendige energi- og vandinfrastruktur, som kan åbne døren for langsigtet vækst og chancen for at leve et liv med værdighed for alle mennesker i regionen. Det er den eneste rigtige “bæredygtige fred”, i modsætning til hvad de politiske skøger i såkaldt “civiliserede” regeringer siger i dag.

Når julen nærmer sig, så lad os huske, hvad det virkelig vil sige at være menneske, og agere derefter.

Ikke korrekturlæst

Tusinder protesterer i Israel som reaktion på IDF's drab på israelske gidsler

Dec. 17, 2023 (EIRNS)- Lørdag aften den 16. december samledes tusinder i Tel Aviv for at kræve, at Israel forhandler med Hamas om frigivelse af alle tilbageværende gidsler i kølvandet på IDF's drab på tre israelske gidsler. Ifølge nogle rapporter talte demonstrationen titusinder. Demonstranterne anklagede Israel for at prioritere krigen over frigivelsen af gidslerne.

Rapporter fra New York Times om interviews med nogle af demonstranterne antyder, at Israels drab på gidsler har ansporet til nye krav om fred og om, at premierminister Benjamin Netanyahu skal træde tilbage. Times citerer demonstranten Efi Toledano, som sagde: “Vi har lært, at når der er krig, skal vi alle være stille og støtte soldaterne,” men at gidslernes død indikerer, at Netanyahu er villig til at

fortsætte krigen, selv på bekostning af flere gidsler.

Toledano havde været en del af demonstrationerne mod Netanyahu tidligere i år, men stoppede efter Hamas' angreb den 7. oktober. "Vi vender tilbage for at lade vores stemme lyde og kæmpe mod denne regering," sagde han.

Netanyahu har dog ikke vist nogen vilje til at ændre kurs. I dag indledte han søndagens regeringsmøde med at læse op fra et brev, som angiveligt var fra familier til israelske soldater, der var blevet dræbt i konflikten i Gaza: "I har et mandat til at kæmpe; I har ikke et mandat til at stoppe på midten," læste Netanyahu op fra brevet. Premierministeren hævdede, at Israel ville "kæmpe til enden" (ikke "hans ende") som et "vidnesbyrd" for de faldne soldater.

Ikke korrekturlæst

Islamiske udenrigsministre mødes med kolleger fra Norden og Benelux-landene

16. december 2023 (EIRNS) – En delegation af arabiske og islamiske udenrigsministre mødtes med deres kolleger i Norden og de Benelux-landene for at opfordre dem til at lægge større pres på Israel i bestræbelserne på at afslutte konflikten mod Gaza og levere humanitær hjælp, rapporterer Hürriyet Daily News.

Den tyrkiske udenrigsminister Hakan Fidan, den palæstinensiske udenrigsminister Riyad al-Maliki, Qatars udenrigsminister Jassim al Thani, Jordans udenrigsminister Ayman Safadi og generalsekretæren for Organisationen for Islamisk Samarbejde Hussein Brahim Taha besøgte Norge for at tale med udenrigsministrene fra Belgien, Danmark, Holland, Sverige, Island, Luxembourg, Norge og statssekretæren for Finlands udenrigsministerium den 15. december.

De nordiske lande og Benelux-landene spiller en vigtig rolle, når det gælder humanitær hjælp og international lov. Hürriyet Daily News påpeger, at Danmark, Finland og Sverige, som ikke støttede Palæstina ved en afstemning i FN's Generalforsamling

i oktober, ændrede holdning og stemte for en våbenhvile ved afstemningen i FN's Generalforsamling den 12. december. Holland undlod at stemme i den samme afstemning. Delegationen diskuterede behovet for at støtte en våbenhvile med dem og nødvendigheden af at arbejde for en palæstinensisk stat som den eneste løsning på konflikten.

Foto: Jake Shields@jakeshieldsajj X page

At smede sværd om til plovjern

Den 13. dec., 2023 (EIRNS) – Der er nu tolv dage til jul. I Betlehem iscenesætter de kristne religiøse ledere en anderledes krybbescene. Jesusbarnet vil ligge midt i ødelæggelsen.

For to uger siden skrev lederne af de største kristne samfund i Betlehem, herunder græsk-ortodokse, syriske, armenske, katolske og lutherske kirkesamfund, et brev til præsident Biden, hvori de opfordrede til våbenhvile. En delegation på tre af dem – muligvis tre ret vise mænd – bragte brevet til Washington, D.C. Det lød blandt andet:

“Vi bringer dig hilsner på vegne af det kristne samfund i Betlehem, byen for vores Herre og Frelser Jesus Kristus, Fredsfyrsten. I næste uge skulle vi begynde vores advents- og julesæson. Det skulle have været en tid med glæde og håb. I år er det en tid med død og fortvivlelse... I år er julefejringen aflyst i Betlehem.”

“Vi skriver til dig i dyb sorg og smerte. Vi er knuste over de billeder af død og ødelæggelse, vi ser i vores land... Vi bekræfter, at ethvert menneske er skabt i Guds billede og er værdig til at leve et værdigt liv og ‘et liv i overflod’... Men samtidig er vi knuste, fordi denne krig kunne have været undgået. I årevis har vi som Jesu efterfølgere opfordret til fred, der er grundlagt på retfærdighed. Dette land har tryglet om fred og retfærdighed i 75 år. Det er på tide, at retfærdigheden sker fyldest. Det er på tide, at alle kan leve med værdighed i dette land ... En omfattende og retfærdig fred er det eneste håb for både palæstinensere og israelere.”

“Vi skriver for at bede dig om at hjælpe med at bringe denne krig til ophør. Gud har placeret politiske ledere i en magtposition, så de kan bringe retfærdighed, støtte dem der lider, og være redskaber for Guds fred. Vi ønsker en konstant og omfattende våbenhvile... Det er en moralsk forpligtelse.”

Som den amerikanske senatorkandidat Diane Sare har understreget, ved alle, at præsident Biden simpelthen kunne tage telefonen og fortælle den israelske premierminister Netanyahu, at drabene stopper nu, enten det eller at al hjælp, økonomisk og militær, stopper nu. Så hvad stopper Biden? For den sags skyld, hvorfor mødtes han ikke med de tre moralske mænd fra Betlehem?

Hvis man lader tvivlen komme Biden til gode, vil han få borgerne til at tro, at faste, venlige råd til Netanyahu vil gøre udslaget og få Israel til endelig at indvillige i en to-statsløsning.

Men der er en ondskab på færde, som ikke kan og ikke vil blive forstået, medmindre man stirrer den imperiale ondskab lige i øjnene, den slags ondskab, der hersker ved at indgyde blind frygt og raseri i de befolkninger, der er underlagt den. Men det er den ondskab, som samfund, der ikke formår at identificere og udføre den fælles kristne, jødiske eller islamiske mission om, med mange ord, at være frugtbare og

herske over naturen, har fortjent. Så det der mangler er politiske ledere, der er i deres position, fordi de faktisk ved, hvordan man baner vejen for en reel økonomisk udvikling, der er baseret på at hæve befolkningens kulturelle og faglige niveau.

For at udslette Hamas begyndte Israel i går at pumpe saltvand fra Middelhavet ind i Hamas' tunneler i Gaza. Israels frigivne gidsler advarede forgæves Netanyahu om, at deres medgidsler ville drukne. Men aktionen vil helt sikkert dræbe mange flere, blot ved at forurene det, der er tilbage af rent vand i Gaza, for slet ikke at tale om at skade området langt ud i fremtiden.

For rent faktisk at udslette Hamas og for den sags skyld "blod og jord"-fascismen i "bosætterbevægelsen", der presser på for et "StorIsrael", behøver man blot at engagere sig i den økonomiske udvikling af regionen. I stedet for at salte jorden på romersk-imperialistisk vis, så afsalt vandet, overrisl jorden massivt, udryd ørkenen og realiser de andre – landbrugsmæssige, industrielle og videnskabelige – bestanddele af "oase-planen".

Men lad være med at tro, at det kun er jøderne eller palæstinenserne i regionen, der tager fejl. De ville vælge "oase-planen" med det samme, hvis de blev givet en eneste chance. Se snarere på det britiske imperiums "Great Game" sammen med den amerikanske republiks mere fundamentale fejltagelse ved at glemme, endda benægte, sin arv i at modsætte sig og slå dette imperium. På en måde er hvert eneste klodsede træk, som Biden foretager sig, et tegn på, at du, din familie og dit samfund er kommet til kort – men i går stemte 153 nationer for FN's resolution om våbenhvile, hvilket efterlod Israel, USA og otte andre efternølere vandrende i ørkenen. Da der nu er stor opbakning til at gøre det rigtige, er det tid til at komme i gang.

Læg endelig mærke til en bestemt bronzeskulptur ved FN. Den

forestiller en mand, der smeder et [sværd om til en plovskær] (https://en.wikipedia.org/wiki/File:Schwerter_zu_Pflugscharen_-_Jewgeni_Wutschetitsch_-_Geschenk_der_Sowjetunion_an_die_UNO_-_1959.jpg). Den er indbegrebet af det, der i høj grad har manglet i de fleste appeller om fred, inklusive gårsdagens afstemning om våbenhvile – for fredens navn er i grundlæggende forstand faktisk økonomisk udvikling. At mestre [” Oase-planen”](20231026 oasis plan_1.pdf (laroucheorganization.com)) af Lyndon LaRouche er, hvad Esajas opfordrede til i sit gamle råb om at smede sværd om til plovjern – og det er svært at se, hvordan man med succes kan organisere sin nabo, lovgiver eller præsident uden at bevæbne sig selv på passende vis.

UN Photo/Michos Tzovaras

Verdens bevidsthed bliver aktiveret, mens “Vesten” er mere isoleret end nogensinde før

12. december 2023 (EIRNS) – Et rungende nederlag for den “regelbaserede orden” blev leveret i dag med FN’s Generalforsamlings afstemning om en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza. Resolutionen blev vedtaget med et overvældende flertal på 153 for, 10 imod og 23 der undlod at stemme. (Danmark stemte for resolutionen!) Sammenlignet med den sidste FN-afstemning i oktober, som opfordrede til en “humanitær våbenhvile” med stemmerne 120-14, og 45 der undlod at stemme, viser dette, at verden i stigende grad er imod den barbariske

nedslagting, som Israel udfører, og at USA og dets allierede er isolerede i en grad, som ikke tidligere er set.

Da USA i sidste uge nedlagde veto mod FN's Sikkerhedsråds resolution om en våbenhvile i Gaza, blev det mødt med en bred fordømmelse, men det fik også dem, der går ind for fred, til at blive endnu mere beslutsomme. Dette blev måske bedst udtrykt af FN's generalsekretær António Guterres – som havde taget initiativ til afstemningen i Sikkerhedsrådet den 8. december – og som efterfølgende udtrykte sig i stærke vendinger: "Jeg lover, at jeg ikke vil give op" med hensyn til at opnå en våbenhvile. Den kinesiske FN-ambassadør Zhang Jun gentog denne holdning den 11. december, da han besøgte Egyptens Rafah-grænseovergang til Gaza: "Vi er her i den tro, at vi med vores fælles indsats kan stoppe krigen. Vi kan måske ikke ændre hele situationen, men vi vil ikke give op."

Under hele konflikten mellem Israel og Hamas har USA og Storbritannien forsøgt at "styre" alle de involverede parter ved at manipulere med offentlighedens opfattelse og love én ting, mens de gjorde noget andet. Denne kortsigtede tilgang var dømt til at slå fejl, og det gør den tydeligvis også nu. Men derudover sætter den gang i noget, der er langt bredere end det umiddelbare problem, og som er ved at få enhver tillid til den vestlige "regelbaserede orden" til at kollapse i kraft af sine egne handlinger.

Afstemningen den 8. december var sandsynligvis det sidste søm i kisten for denne operation til styring af den offentlige mening, og verden er nu tvunget til at se den frygtelige sandhed om Wall Streets og Londons pro-folkemords-orientering, som kendetegner al anglo-amerikansk politik. Afstemningen i FN's Generalforsamling den 12. december viste, at flere og flere i verden ikke lader sig kue af trusler og ordspil. Mens Five Eyes-tankepolitiet måske er i stand til at kontrollere vesterlændinges opfattelser på tv og internettet, ser verden, hvad der sker i Gaza uden filter.

Det er derfor, bemærkningerne fra talskvinden for Kinas udenrigsministerium ramte så hårdt mandag den 11. december. Da Mao Ning blev spurgt om Kinas reaktion på den nye runde af sanktioner og fordømmelse af Kina for krænkelse af "menneskerettighederne", sagde hun blot: Hvis USA virkelig bekymrer sig om menneskerettigheder, "er det sidste, de bør gøre, at nedlægge veto mod Sikkerhedsrådets resolution, der opfordrer til en humanitær våbenhvile, som det eneste land der har gjort det, mens den humanitære katastrofe i Gaza forværres time for time."

Forvent, at presset mod dette åbenlyst hykleriske og fejlslagne system fortsætter med at vokse. Som den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov sagde den 10. december på Doha-topmødet i weekenden, er der en ny "multipolær verden, som er ved at opstå efter 500 års dominans af det, vi kalder det 'kollektive Vesten'. ... For at undertrykke denne form for udvikling, [eller] enhver uenighed, besluttede vores vestlige kolleger at ofre alle globaliseringsprincipperne, som de har forsøgt at sælge til alle i årtier ... til fordel for en regelbaseret verdensorden."

Et andet element af dette kan ses på COP28-klimatopmødet i Dubai, hvor al sprogbrug, der indebærer afskaffelse af fossile brændstoffer, er blevet afvist af Kina, Indien og resten af udviklingslandene. Ingen belæring eller stampen med fødderne er nok til at overbevise størstedelen af verden om, at energiforbrug er dårligt, og at udvikling kun bør være forbeholdt de rige lande.

Disse og andre handlinger sætter gang i et dybtgående og historisk skift, som ikke længere kan undgås. Men samtidig risikerer intensiteten af den ondskab, der bliver begået i Gaza, at udløse en meget bredere konflikt i hele Sydvestasien og endda længere væk. Som Egyptens FN-ambassadør, Osama Mahmoud Abdel Khalek Mahmoud, sagde under generalforsamlingen den 12. december: "Udførelsen af denne destruktive krig vil føre til en fuldbyrdet katastrofe. Det vil desværre betyde, at

folkedrab vil blive brugt som et redskab til krig, helt uden hensyn til international lov. Det vil føre regionen ud i en regulær krig, og det vil bringe denne internationale organisations troværdighed i fare.”

Derfor er historiens øjne rettet mod os i de kommende dage og timer. Vil vi handle i tide?

Ikke korrekturlæst

Bilag:

FN's Generalforsamling vedtager resolution om øjeblikkelig våbenhvile i Gaza med overvældende flertal

12. december 2023 (EIRNS) – FN's Generalforsamling med 193 medlemmer stemte i dag med et overvældende flertal på 155-10, mens 23 undlod at stemme, for at godkende den firepunktsresolution, som regeringerne i Egypten og Mauretanien har udarbejdet, og som opfordrer til en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza. De to lande påberåbte sig resolution 377A, som foreskriver, at hvis FN's Sikkerhedsråd ikke lever op til sit ansvar for at beskytte international fred og sikkerhed, kan FN's Generalforsamling træde til og komme med anbefalinger. Resolutionen er ikke bindende, men når den fremsættes, da Israel fortsætter med at slagte palæstinensere og har forvandlet Gaza til “et levende helvede”, har den international vægt.

Afstemningen fulgte en meget hårdtslående tale af formanden for FN's Generalforsamling, Francis Dennis (Trinidad og Tobago), som beskrev “blodbadet” i Gaza og krævede, at situationen blev vurderet “med ærlighed i vores hjerter ... en våbenhvile er det eneste realistiske første skridt” mod at finde en løsning på denne krise, sagde han. “Blodsudgydelserne og den psykologiske terror” skal ophøre. Ellers vil “den fortsatte konflikt føre til en regulær krig”. Mere end 18.000 mennesker er døde ... et barn dør hvert 10. minut. Hvad venter vi på?”

Dennis blev efterfulgt af Egyptens FN-ambassadør Osama Mahmoud Abdelkhalek Mahmoud, som sagde, at størstedelen af det internationale samfund var klar over situationens alvor og dens implikationer: "Fortsættelsen af denne destruktive krig vil føre til en fuldbyrdet katastrofe. Det vil desværre betyde, at folkedrab vil blive brugt som et redskab i krig, helt uden hensyn til international lov. Det vil føre regionen ud i en regulær krig, og det vil bringe denne internationale organisations troværdighed i fare."

Resolutionen har titlen "Beskyttelse af civile og opretholdelse af juridiske og humanitære forpligtelser" og fastslår:

"Vejledt af formålene og principperne i FN's charter,

"minder om sine resolutioner vedrørende Palæstina-spørgsmålet.

"som også minder om alle relevante resolutioner fra Sikkerhedsrådet.

"som noterer sig brevet dateret 6. december 2023 fra generalsekretæren, i henhold til artikel 99 i De Forenede Nationers pagt, stilet til formanden for Sikkerhedsrådet.

"som også noterer sig brevet dateret den 7. december 2023 fra generalkommissæren for FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten til formanden for Generalforsamlingen.

"Udtrykker alvorlig bekymring over den katastrofale humanitære situation i Gazastriben og den palæstinensiske civilbefolknings lidelser, og understreger, at den palæstinensiske og israelske civilbefolkning skal beskyttes i overensstemmelse med international humanitær lov.

"1. kræver en øjeblikkelig humanitær våbenhvile;

"2. gentager sit krav om, at alle parter overholder deres forpligtelser i henhold til folkeretten, herunder den

humanitære folkeret, især med hensyn til beskyttelse af civile.

“3. Kræver øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af alle gidsler samt sikring af humanitær bistand.

“4. beslutter at udsætte det tiende ekstraordinære hastemøde midlertidigt og at bemyndige formanden for Generalforsamlingen på dens seneste møde til at genoptage mødet efter anmodning fra medlemsstaterne.”

To lande foreslog ændringer til resolutionen. USA foreslog at inkludere en afvisning og fordømmelse af “de afskyelige terrorangreb fra Hamas ... og gidseltagningen.” Østrig foreslog at tilføje, at gidslerne blev holdt fanget af Hamas. Begge ændringsforslag fik ikke det nødvendige to tredjedele flertal. Der var bemærkelsesværdige klapsalver fra forsamlingen, da begge ændringsforslag blev nedstemt, og meget store klapsalver, med nogle glade råb, da resolutionen blev vedtaget. Der var en række andre meget tankevækkende taler fra repræsentanterne for bl.a. Sydafrika, Pakistan, Slovenien og Grækenland.

USA og Israel var imod resolutionen, og de fik følgeskab af Østrig, Tjekkiet, Guatemala, Liberia, Mikronesien, Nauru, Papua Ny Guinea og Paraguay.

Som Reuters rapporterede, sagde USA's ulykkelige FN-ambassadør Linda Thomas-Greenfield før afstemningen, at der var nogle punkter i resolutionen, som USA støttede, såsom behovet for at adressere den alvorlige humanitære situation i Gaza, beskyttelse af civile og frigivelse af gidsler. Men, advarede hun, “enhver våbenhvile lige nu vil i bedste fald være midlertidig og i værste fald farlig – farlig for israelerne, som vil blive udsat for ubarmhjertige angreb, og også farlig for palæstinenserne, som fortjener chancen for at opbygge en bedre fremtid for sig selv, fri for Hamas.”

Den vrede israelske ambassadør Gilad Erdan advarede

forsamlingen forud for afstemningen om, at “ved at stemme for denne resolution støtter I overlevelsen af jihadistisk terror og de fortsatte lidelser for befolkningen i Gaza... Ikke alene undlader denne resolution at fordømme Hamas for forbrydelser mod menneskeheden, den nævner slet ikke Hamas. Dette vil kun forlænge død og ødelæggelse i regionen, og det er netop, hvad en våbenhvile betyder,” sagde han ifølge UN News. “Vi ved alle, at den såkaldte humanitære våbenhvile i denne resolution ikke har noget med menneskeheden at gøre. Israel gør allerede alt for at gøre det lettere for humanitær hjælp at komme ind i Gaza,” løj han.

UN Photo Loey Felipe

Støt FN's generalsekretær Guterres' opfordring til en Gaza-våbenhvile nu!

Den 11 december 2023. FN's generalsekretær António Guterres brugte en tale den 10. december på Doha-konferencen i Qatar til at udsende endnu en markant opfordring til en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza. Det gjorde han, fordi USA den 8. december atter nedlagde veto mod en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, der krævede en sådan våbenhvile. Guterres reagerede på den afstemning ved at sige, at “Sikkerhedsrådet beklageligvis ikke gjorde det, men det gør det ikke mindre nødvendigt. Så jeg kan love, at jeg ikke vil give op.”

Det gør resten af verden heller ikke.

FN's Generalforsamling samles til et hastemøde tirsdag den 12. december for at diskutere en ny resolution fremlagt af Egypten

og Mauretanien, som også kræver en øjeblikkelig våbenhvile. Resolutionen har allerede 103 sponsorer – og flere kommer til. Og 12 ud af de 15 nuværende medlemmer af FN's Sikkerhedsråd rejste i dag til Rafah-grænseovergangen mellem Gaza og Egypten for med egne øjne at se, hvordan de forfærdelige forhold tager sig ud der, som et resultat af Israels USA-støttede bombardementer og etniske udrensninger i hele Gaza.

Resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd er bindende for medlemslandene, mens udtalelser fra FN's Generalforsamling ikke er det. Men et massivt internationalt pres er ved at opstå for at tvinge USA til at ændre sin politik. Stort set hele verden – minus Netanyahu og briterne, selvfølgelig – er imod den amerikanske regering i denne sag, og det med rette.

Hvis hele verden tvinges til at bryde med et USA, der er engageret i endeløse krige; hvis FN ikke får lov til at opfylde sin mission om at være vogter af verdensfreden og sikkerheden; så vil Tredje Verdenskrig være over os. FN skal bringes til at fungere; verden kan ikke synke ned i det vilde vesten med den "regelbaserede orden", som Wall Street og City of London elsker så højt, eftersom det er dem, der fastsætter reglerne. Som Jordans udenrigsminister, Ayman Safadi, sagde til det samme Doha Forum, som Guterres talte til: "Israel har skabt en mængde had, som vil hjemsøge denne region, og som vil definere de kommende generationer." Det samme kan siges om verdens holdning til USA og Vesten mere generelt.

Selv Associated Press, som ikke er kendt for at være sandhedens vogter, måtte i en artikel den 10. december indrømme, at Israels offensiv "har dræbt tusindvis af civile palæstinensere. Omkring 90% af Gazas 2,3 millioner mennesker er blevet fordrevet inden for det belejrede område." De forklarede, at Netanyahu er sluppet af sted med dette, fordi "USA har ydet vital støtte i de seneste dage ved at nedlægge veto mod en resolution fra FN's Sikkerhedsråd om at stoppe kampene og ved at presse et hastesalg af kampvognsammunion til Israel til en værdi af over 100 millioner dollars

igennem.”

Det er den samme Netanyahu, som for nylig belærte regeringscheferne i Spanien og Belgien: “Historien favoriserer ikke Jesus Kristus over Djengis Khan. Historien favoriserer de stærke.” Er vi som amerikanere virkelig parate til, at vores land i denne højtid går over i historien for ligeledes at have valgt Djengis Khan frem for Jesus Kristus?

Sandt nok: En øjeblikkelig humanitær våbenhvile i Gaza vil ikke løse de underliggende problemer i Sydvestasien eller i verden. Men det vil stoppe folkemordet på 2,3 millioner mennesker – og det vil gøre det muligt for verden at bevare et minimum af ære og moral, så den kan forberede sig på de større opgaver, der venter forude.

En af de vigtigste opgaver er at afvikle det militærindustrielle kompleks (MIK), som udgør en af de væsentligste drivkræfter bag de endeløse krige, som det blev dokumenteret i en meget nyttig artikel, der netop er udgivet af American Friends Service Committees Action Center on Corporate Accountability. MIK er ikke begrænset til USA, men har et internationalt omfang. Og den består ikke kun af producenter af tanks og missiler, men også af Wall Street og City of Londons finansielle interesser, som rent faktisk styrer verdens Lockheed'er og Raytheon'er.

Det er på tide at “omstille til fred”, at tage de betydelige videnskabelige, teknologiske og maskinværktøjsmæssige kapaciteter, der findes i denne sektor – inklusive de faglærte arbejdere, ingeniører og forskere, hvoraf de fleste ville foretrække at bruge deres talenter til gavn for menneskeheden – og omdanne dem til LaRouches globale genopbygningsplan, der udgør det eneste grundlag for en varig fred.

UN Secretary General Guterres. UN Photo Loey Felipe

Biden og Blinken lytter ikke til arabiske ledere

Ikke korrekturlæst

9. december 2023 (EIRNS) – Præsident Biden ringede til kong Abdullah af Jordan den 7. december. Jordan Times, der citerer en erklæring fra det kongelige hof om opkaldet, rapporterede, at kongen havde presset på for en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza og advarede om, at den humanitære situation vil forværres yderligere, hvis de militære operationer fortsætter. Når man læser Det Hvide Hus' udlægning af det samme opkald, ville man ikke have nogen idé om, at en "våbenhvile" var blevet diskuteret, eller for den sags skyld, at der var nogen militære operationer i gang i Gaza. Kun præsident Bidens store "forpligtelse til at lette den øgede, vedvarende levering af livreddende humanitær bistand til civile i Gaza."

Samme dag ankom den ministerkomité, som Den Arabiske Liga (22 nationer) og Organisationen for Islamisk Samarbejde (57 nationer) havde oprettet den 11. november for at organisere det internationale samfund til en våbenhvile i Gaza, til Washington, D.C. Delegationen var blevet modtaget i Beijing, Moskva, Paris og London i løbet af de to uger, der var gået, siden den blev dannet. Nu var de i Washington for at afværge et amerikansk veto mod FN's Sikkerhedsråds resolution om våbenhvile, som var udarbejdet af de arabiske og islamiske nationer. Det var ikke embedsmænd fra lavere niveauer. I delegationen var Qatars premierminister og udenrigsminister Sheikh Mohammed bin Abdulrahman bin Jassim Al Thani; Jordans vicepremierminister og udenrigsminister Ayman Al-Safadi; Egyptens udenrigsminister Sameh Shoukry; Palæstinas udenrigsminister Riyad al-Maliki; og Tyrkiets udenrigsminister

Hakan Fidan.

Øverst på deres dagsorden var et møde med udenrigsminister Tony Blinken. Blinken nedlod sig endelig til at møde dem fredag eftermiddag den 8. december – efter at USA havde nedlagt veto mod FN's resolution om våbenhvile. Ministrene blev henvist til at udtrykke deres "dybe forfærdelse", ifølge Egyptens Al Ahram, og "dybe utilfredshed" ifølge det officielle saudiske presseagentur, over vetoet.

Den fælles erklæring, som delegationen udsendte efter mødet, understregede, at komiteen ikke desto mindre pressede USA til "at spille en bredere rolle i at presse den israelske besættelse til at gennemføre en øjeblikkelig våbenhvile." At ministrene havde "bekræftet deres fælles holdning", der afviser de israelske besættelsesstyrkers fortsatte militære operationer i Gazastriben, og "fornyset deres opfordring til nødvendigheden af en øjeblikkelig og fuldstændig våbenhvile for at sikre beskyttelsen af civile, en afslutning på den humanitære tragedie i Gazastriben og ophævelsen af alle restriktioner, der forhindrer humanitær hjælp i at komme ind i Gazastriben."

Ministrene understregede også deres "totale afvisning af alle tvangsforflytninger ... [og] gentog behovet for at skabe et gunstigt politisk klima, der fører til en tostatsløsning og oprettelsen af en palæstinensisk stat langs linjerne fra 4. juni 1967." De afviser ligeledes forsøg på at opdele det palæstinensiske spørgsmål og diskutere fremtiden for Gazastriben separat fra det overordnede palæstinensiske spørgsmål.

Udenrigsministeriets kortfattede oplæsning af mødet, som blev udsendt lørdag morgen den 9. december, rapporterede intet, nul og niks, af hvad Blinkens samtalepartnere havde sagt. En våbenhvile nævnes ikke.

Og så undrer de sig over, hvorfor præsident Putin bliver budt velkommen i Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater.

Udenrigsministeriet går uden om Kongressen for at sende mere ammunition til israelske kampvogne

9. december 2023 (EIRNS) – Natten til den 8. december sendte det amerikanske udenrigsministerium, hvad der beskrives som en nøderklæring til udvalgene i Repræsentanternes Hus og Senatet, der fører tilsyn med våbensalg til udlandet, med det formål at omgå den sædvanlige protokol, hvor lovgiverne har 20 dage til at gennemgå detaljerne i USA's salg af våben og ammunition til udlandet. Dette har været fremme i medierne, men er endnu ikke officielt bekræftet. De to komitéer er House Foreign Affairs og Senate Foreign Relations.

CNN rapporterer i dag, at Kongressen hele ugen har været under pres for at godkende salget af 45.000 granater til Israel til deres Merkava-kampvogne. Udenrigsministeriet besluttede i går aftes at fremskynde godkendelsen af salget af 13.000 af disse granater til kampvogne til en værdi af 106 millioner dollars. Der er rapporter om, at forsendelsen er klar til afgang og måske endda er på vej.

Foto: webtv.un.org

Der må skabes fred nu – hvert minuts forsinkelse betyder flere tabte liv!

Der må skabes fred nu – hvert minuts forsinkelse betyder flere tabte liv!

7. december 2023 (EIRNS) – Den barbariske, pinefulde ødelæggelse af Gaza af en israelsk regering, der ikke tænker langsigtet på sine egne interesser, opfordrer os alle til at

kræve en ende på geopolitik og dens erstatning af et paradigme for internationale og menneskelige anliggender, der er oplyst af {kærlighed} til det unikke, kreative potentiale hos det menneskelige individ.

“Vi står sammen i dette øjeblik for at opfordre til våbenhvile, løsladelse af alle gidsler og en forpligtelse til en langsigtet politisk løsning, der sikrer israelernes og palæstinenserne frihed og kollektive sikkerhed,” lyder det i [et brev] underskrevet af hundredvis af fagfolk fra jødiske organisationer i USA. “Når vi læser i Beresheit (Første Mosebog), at Gud skabte mennesket i Guds billede, lærer vi, at hvert eneste menneskeliv er helligt. Jødisk tradition lærer, at enhver død er en anden verden ødelagt... Over 17.000 verdener er blevet ødelagt i denne krig, og mange flere hænger i en tynd tråd.”

[FN's generalsekretær Antonio Guterres' påkaldelse af artikel 99 i FN-pagten], for at kræve, at FN's Sikkerhedsråd insisterer på en våbenhvile i Gaza, fik i dag ny støtte fra EU, da EU's udenrigschef Josep Borrell [skrev på X i morges]: “Jeg beder EU-medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd og ligesindede partnere om at støtte FN's generalsekretær Antonio Guterres' opfordring. FN's Sikkerhedsråd skal handle øjeblikkeligt for at forhindre et fuldstændigt sammenbrud af den humanitære situation i Gaza.”

De 22 medlemslande af Den Arabiske Liga i FN er sammen med landene i Organisationen for Islamisk Samarbejde [ved at forberede en ny resolution om våbenhvile], som skal præsenteres for FN's Sikkerhedsråd. Resolutionen vil blive introduceret af De Forenede Arabiske Emirater, som i øjeblikket er medlem af FN's Sikkerhedsråd.

Presset har en effekt! FN's nyhedswebsite [rapporterer, at] FN's Sikkerhedsråd vil holde et hastemøde kl. 10 EST fredag den 8. december for at diskutere situationen mellem Israel og Palæstina, som Guterres udtalte truer med “potentielt uoprettelige konsekvenser for palæstinenserne som helhed og

for fred og sikkerhed i regionen.”

FN spillede en vigtig rolle i den fredelige løsning af Suez-krisen i 1956. Vil verdens befolkning hjælpe FN med at løfte opgaven i dag?

Eller vil USA og Storbritannien få lov til at forlænge ødelæggelserne ved at nedlægge veto mod resolutionen om våbenhvile?

Hvert minuts forsinkelse i afslutningen af kampene betyder flere tabte liv.

Selvom USA og Storbritannien virker fast besluttede på at modsætte sig ethvert FN-tiltag, der kan begrænse Israels handlinger, er de politiske omkostninger, både internationalt og nationalt, ved at USA fortsætter med at bevæbne, finansiere og beskytte Netanyahu-regeringens barbariske krig for at udrydde palæstinensere og Palæstina, steget enormt, efterhånden som Gaza nærmer sig total ødelæggelse.

Vil du mobilisere for at gøre den disse politiske indsats omkostninger uudholdelige for Biden-administrationen uudholdelig?

Foto: UN Secretary-General Antonio Guterres invoked Article 99 of the UN Charter. UN Photo/Loey Felipe

Ikke korrekturlæst

EU's diplomatiske chef Borrell bakker op om FN's generalsekretærs opfordring til FN's Sikkerhedsråd angående våbenhvile

7. december 2023 (EIRNS) – Josep Borrell, chef for EU's udenrigsanliggender

har opfordret EU-medlemmerne – og ligesindede partnere – der sidder i FN's Sikkerhedsråd, til at støtte FN's generalsekretær António Guterres' påberåbelse af artikel 99 i FN-pagten, for at opfordre Sikkerhedsrådet

for at sikre, at der erklæres våbenhvile, og afværge en ellers nært forestående "humanitær katastrofe" i Gaza.

"Jeg beder EU-medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd og ligesindede partnere om at støtte FN's generalsekretær Antonio Guterres' opfordring. FN's Sikkerhedsråd skal handle øjeblikkeligt for at forhindre et fuldstændigt sammenbrud af den humanitære situation i Gaza," [skrev Borrell på X torsdag morgen, 7. december, og tilføjer: "Jeg opfordrer også Israel til at gøre det muligt for alle FN-agenturer, herunder deres bosiddende og humanitære koordinator Lynn Hastings, [at yde akut støtte til civile i Gaza]."

Borrell er heller ikke glad for, at israelske bosættere har "nedrevet" Zanuta-skolen på Vestbredden, som EU havde bygget for at give lokalsamfundets børn adgang til uddannelse. Han kaldte denne handling [en "overtrædelse af international lov"] og krævede, at bosætternes vold mod palæstinensiske samfund stoppede.

I [en tale til EU-NGO Human Rights Forum] den 4. december havde Borrell udtalt sig mod det "{blodbad} ... vi er vidne til i Gaza" (fremhævelse i original). Han fordømte Hamas' terrorisme og gidseltagning den 7. oktober, men sagde, at den ene rædsel ikke retfærdiggør den anden. Han spurgte, hvor mange ofre er der i Gaza i dag? Vi ved det ikke. Der er ingen, der ved det. Nogen anslår det til omkring 15.000, men jeg er bange for, at der under murbrokkerne fra de ødelagte huse må være mange flere. Med et stort antal børn."

Den kontante udtalelse ophidsede tydeligvis nogle af deltagerne, for hans næste sætning var: "Forlader folk lokalet? Måske sagde jeg noget generende men FN har klart tilkendegivet, at det, der skete i ét tilfælde [Hamas-angrebet], var et (blodbad}, og det, der sker i Gaza, er en anden." Borrell fortsatte med at forsvare folks "ret" til at kritisere staten Israel uden at blive anklaget for antisemitisme, på samme måde som

han ikke er "anti-spansk", når han kritiserer Franco-regeringen i sit land, Spanien, som et diktatur. "Jeg kan være uenig i, hvad der sker visse steder, uden at være "anti-dette sted"."

Ikke korrekturlæst

Jødiske organisationer i USA underskriver brev til Biden og Kongressen

7. december 2023 (EIRNS) – "Vi står sammen i dette øjeblik for at opfordre til våbenhvile, frigivelse af alle gidsler og en forpligtelse til en langsigtet politisk løsning, der sikrer frihed og kollektiv sikkerhed for israelere og palæstinensere," lyder det i [et "Åbent brev fra fagfolk i jødiske organisationer til præsident Biden og Kongressen"].

(https://docs.google.com/document/d/e/2PACX-1vQ1EFVMTDvaxvWXldzbZvr60BE5o3UQeU_WfiXX3ivcUVU1SAYU13wZsBhDVBmtbXmKejMNajY1xSQ1/pub?urp=gmail_link) underskrevet af hundredvis af ledere af jødiske organisationer.

"Vi er personer, der arbejder for en bred vifte af jødiske organisationer over hele USA, og som mødes på tværs af den brede vifte af overbevisninger, praksisser, baggrunde og identiteter, der udgør det amerikanske jødiske samfunds rige struktur," forklarer de.

"Når vi læser i Beresheit (Første Mosebog), at Gud skabte mennesker i sit billede, lærer vi, at hvert eneste menneskeliv er helligt. Jødisk tradition lærer, at enhver død er en anden verden ødelagt... Over 17.000 verdener er blevet ødelagt i denne krig, og mange flere hænger i en tynd tråd."

"Som en gruppe af fagfolk fra et bredt spektrum af jødiske organisationer, har mange af os viet vores livsværk til at opbygge

blomstrende jødiske samfund. Vores organisationer vil muligvis ikke selv tilslutte sig opfordringen til en våbenhvile, men vi føler os tilskyndet til at tale som enkeltpersoner for at demonstrere bred støtte i det jødiske samfund til en

våbenhvile,” tilføjer skrivelsen.

“Vi ved, at der ikke er nogen militær løsning på denne krise. Vi ved, at israelere og palæstinensere er kommet for at blive – hverken jødisk

sikkerhed eller palæstinensisk befrielse kan opnås, hvis de sættes op mod hinanden. Vi ved, at frihed for ét folk ikke kan opnås gennem undertrykkelse og drab på et andet. Vi ved, at israelsk og palæstinensisk sikkerhed er dybt sammenflettet og at ingen vinder en evig krig. Den eneste vej til varig fred og sikkerhed er gennem diplomatiske midler, der bringer os i retning af en lige og retfærdig fremtid for alle.

“Vi opfordrer præsident Biden og Kongressen til at arbejde for en våbenhvile, frigivelse af gidslerne og en diplomatisk løsning, der garanterer lighed, retfærdighed og en blomstrende fremtid for alle.”

Foto: UN Secretary-General Antonio Guterres invoked Article 99 of the UN Charter. UN Photo/Loey Felipe